ANUL X No. 2950 — Ediția de seară — MARȚI 23 SEPTEMBRE 1897

Abonamente
Incep la 1 și 15 ale fie-căreĭ lunĭ
și se plătesc inainte:
Un an in țară 30 leĭ; in străinătate 50 leĭ
Șase lunĭ 15 „ „ „ 25 „
Treĭ lunĭ 8 „ „ „ 13 „
Numărul 10 banĭ
In străinătate 15 banĭ

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

Anunciurĭ
Se primesc direct la Administrația ziaruluĭ
Linia pagina VI-a . . . . leĭ 0.50 banĭ
„ „ V-a . . . . „ 2. „
„ „ IV-a . . . . „ 2. „
La un mare număr de liniĭ se fac reducțiĭ din tarif
Numărul 10 banĭ
Un număr vechiŭ 20 banĭ

Redacția PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).
Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ
Administrația PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

MEETINGUL NAȚIONAL DE ERI

Șase paginĭ
la fie-care ediție

Incapabil orĭ criminal

In slaba apărare ce-o fac palatiștiĭ regeluĭ, între altele susțin și acestea: E adevărat că presa ungurească exploatează în interesul statuluĭ maghiar vizita regeluĭ nostru făcută la Pesta, dar de unde putea ști el că ziarele pestane vor fi de atîta rea credință și Unguriĭ atît de puțin politicoșĭ în cît să dea o însemnătate politică uneĭ simple curtuaziĭ între douĭ regĭ?

Se recunoaște dar că este o greșală, dar o greșală involuntară, o surprindere, o cursă care s'a întins «*iubituluĭ nostru suveran*». Bietul Carol voia să întoarcă vizita colegului săŭ austro-ungar. Ca să facă economie de drum, a profitat de faptul că Franz Iosef era la Pesta și s'a dus în acel oraș să-ĭ strîngă mîna. Presa însă, ticăloasa presă ungară și toțĭ oameniĭ politicĭ aĭ regatuluĭ vecin, s'aŭ apucat să trîmbițeze pe toate cărările că această sosire a luĭ Carol, regele Romîniei, în Pesta, însemnează că s'a părăsit cauza națională, că Romîniĭ s'aŭ cumințit și că această vizită este sacrarea oficială a înțelegereĭ dintre suveranĭ.

Ce este însă vinovat regele de toate acestea? se întreabă mirațĭ și indignațĭ palatiștiĭ.

Cam acesta este ambagiul ținut de unele ziare carĭ firește osîndesc și purtarea preseĭ maghiare și pe acea a ziarelor independente și în special condamnă *Adevĕrul* care a dat alarmă în privința trădăreĭ naționale a regeluĭ Carol.

Palatiștiĭ însă nu se gîndesc că, făcînd o asemenea apărare regeluĭ, îl apără ca funia pe spînzurat, pentru că aceasta însemnează că regele Carol, dacă nu este un mare criminal, este un naiv, un incapabil, un suveran care se lasă să fie atras în cursă și nu'șĭ dă seamă de însemnătatea actelor sale.

Orĭ criminal orĭ incapabil, iată dilema din care nu poate eși unguritul de la Pesta și regele luĭ Pavlovski.

Dacă în adevăr Carol I-iŭ n'a prevăzut ce semnificare se poate da viziteĭ sale, dacă n'a priceput că a merge la Pesta, fără a fi sigur că această vizită însemnează libertatea Romînilor de peste munțĭ, este o trădare națională, dacă a mers cu lipsa de inteligență pînă acolo, că n'a priceput ce lovitură dă Romînilor de peste munțĭ, dacă n'a înțeles toate acestea, atuncĭ țara trebuie să fie convinsă că regele eĭ a pierdut noțiunea realuluĭ, că a devenit absolut incapabil și în consecință periculos pentru conducerea țăreĭ.

Dacă însă regele nu este un incapabil, dacă a înțeles ce se poate spune de vizita sa și totușĭ s'a dus la Pesta și cu prezența sa a trădat cauza națională, dacă a intrat oficial în tripla alianță fără a pune condițiunĭ și s'a dat cu trup și suflet intereselor austro-germane, atuncĭ el cade în a doua parte a dilemeĭ și *e un rege criminal.*

Orĭ incapabil orĭ criminal, din ghearele acesteĭ dileme nu va scăpa Carol I-iŭ, orĭ cît se vor zvîrcoli palatiștiĭ, orĭ cît vor fluera reptilele. Regele Romînieĭ nu'șĭ maĭ poate sterge de pe fruntea sa epitetul de *trădător al romînizmuluĭ* și în istoria patrieĭ, numele luĭ Carol va fi ca o rușine pentru neamul romînesc.

De acum înainte între el și țară nu maĭ este nicĭ o legătură și de sigur că îĭ este și maĭ străin de cît atuncĭ cînd, tînăr și sărac, biet locotenent în armata prusacă, a descins pe pămîntul Romînieĭ, pentru nenorocirea țăreĭ și pentru rușinea Romînilor.

Const. Mille

SATIRA POLITICA

Tot Pavlovsky

Nemulțumit că a mîncat cotoiul maghiar pe varză nemțească, nemulțumit că a călătorit gratuit cu bilet de la keșkemètul luĭ Othon, nemulțumit că în urma chiolhanuluĭ de la Pesta urechile i-aŭ rămas întregĭ lîngă pretinsul săŭ cap, individul cu pricina ne trimite la baĭe și ne recomandă comprese.

Se înțelege că îĭ vine la socoteală stimabiluluĭ. După ce și-a însușit vinul luĭ Othon la Pesta, nouă ne dăruște apa de la baia luĭ Erdreich, adică el s'a încălzit la cap, după tradiționalul săŭ obiceiŭ, și ne trimete pe noĭ să ne racorim.

Pavlovsky, țĭ-aĭ pierdut nu numaĭ rușinea, dar încă și bunul simț.

Vax

Sagasta

Șeful liberalilor spanioli a refuzat să formeze ministerul, imediat după asasinarea luĭ Canovas. Motive de pietate și de înțelepciune politică, aŭ contribuit la hotărîrea luĭ Sagasta.

Acum, după căderea cabinetuluĭ conservator de tranziție, Sagasta a fost însărcinat cu formarea unuĭ minister liberal.

Graf.

EDILITATEA

Citeam într'un ziar că regina scoborînd din vagon la Predeal, ar fi exclamat: „Ce frumos oraș este Pesta!“

In adevăr, frumos oraș este Pesta și urît oraș este Bucureștĭ; dar frumusețea celuĭ d'întîiŭ și uriciunea celuĭ din urmă aŭ motive foarte întemeiate.

Așa, de pildă, Unguriĭ, cînd s'aŭ hotărît să facă o capitală mîndră, cochetă, strălucitoare, nu s'aŭ dat înapoĭ din fața nicĭ unuĭ sacrificiŭ, aŭ cheltuit, și-aŭ urmărit planul cu stăruință, aŭ consultat pe oameniĭ de gust și, maĭ ales, n'aŭ amestecat politica la mijloc.

La noĭ e cu totul din potrivă. La noĭ, primăria Capitaleĭ este, maĭ pre sus de orĭ-ce, o agenție electorală, primarul este preocupat maĭ întîiŭ de interesele partiduluĭ, pricopsește pe agențiĭ devotațĭ, menajează pe clienți și pe favorițĭ, în sfîrșit interesele particulare „a lor noștri“ primează, fără excepție, interesele generale.

La noĭ planurile pentru construcțiunĭ nu sînt respectate, la noĭ alinierile stradelor sînt modificate după cum cer interesele partizanilor influențĭ, la noĭ nu există un consiliŭ technic ascultat, independent, ale căruia părerĭ să fie respectate.

Privițĭ cele ce se întîmplă pe calea Victorieĭ, această stradă principală a Capitaleĭ. Privițĭ clădirile noĭ autorizate de primărie și vă minunațĭ. Căcĭ este un adevărat scandal ca pe principala stradă să se tolereze ridicarea de clădirĭ strîmbe, fără gust, fără fațade, ceva maĭ mult, clădirĭ cu un singur cat, precum s'a tolerat repararea radicală a nouluĭ local al ministeruluĭ de justiție,

Și cînd ne vom gîndi la toate mizeriile noastre, la politica cea proastă pe care o vîrîm în toate, la hatîrurile nenumărate, la nepotizmul rușinos, atuncĭ numaĭ vom înțelege pentru ce Pesta e un oraș atît de frumos, iar Bucureștĭ o mahala orientală atît de urîtă.

Dragoș.

Școala de marină

Am citit zilele acestea știrea că guvernul nostru, adică d. ministru de războiŭ, e hotărît să reînființeze la Galațĭ școala de marină.

Aprobăm ideea, de cît noĭ credem că maĭ nemerit ar fi să se instaleze școala la Constanța.

Nu știm carĭ potŭ fi argumentele oamenilor specialĭ, însă noĭ știm că marinele noastre, atît cea de războiŭ precum și cea comercială, aŭ mare nevoe de matelоțĭ obișnuițĭ cu marea.

Astăzĭ marina de comerț nu poate găsi de cît cu multă greutate matelоțĭ pentru serviciile sale, căcĭ Romîniĭ ne-fiind maĭ de loc plutitorĭ și nefiind deprinșĭ cu viețuirea pe mare, cu greŭ se hotărăsc a primi angajamente pe noŭăle noastre bastimente.

Cum noĭ Romîniĭ n'avem o populațiune de țărmurĭ, o populațiune romînă crescută pe marginea măreĭ, socotim că este indispensabilă o școală de marină la Constanța care să ne dea măcar niște bune cadre pentru vapoarele destinate să colinde mările.

Supunem observațiunile noastre d-luĭ ministru de războiŭ și'l rugăm să consulte pe oameniĭ în adevăr specialĭ.

Stop.

Repauzul duminical

Legea cade în dezuetudine și nicĭ guvernul nu ia nicĭ o măsură ca ea să fie respectată, și ceea ce este maĭ trist, nicĭ presa nu'șĭ face datoria. In adevăr, unele ziare îșĭ fac o glorie de-a înlătura legea. Așa, de pildă, ziarele „Dreptatea“, organ „democratic“ al d-luĭ Fleva, și „Epoca“, aŭ anunțat cu ostentație, că „Duminică“ vor apare ca de „obiceiŭ în treĭ edițiĭ“, carĭ vor fi lucrate în timpul zileĭ cînd legea trebuie de respectat.

Faptul este regretabil din toate punctele de vedere, cu atît maĭ regretabil cu cît se dă un premiŭ acelora carĭ comit o contravenție, față de aceia carĭ respectă prescripțiile legeĭ și nu lucrează în timpul acesteĭ jumătățĭ de zi fixate prin zisa lege.

Și de sigur nu ne mirăm de reacționara „Epoca“, ziar care a combătut legea. Ne prinde însă mirarea că „Dreptatea“, care în tot-dea-una a făcut paradă de democratizm, și azĭ dă o dovadă că e maĭ ușor să te zicĭ democrat de cît să fiĭ

Per

Regele la Constantinopol

Nu s'a răcit încă papricașul regal de la Pesta și deja sfîrîie pilaful la Constantinopol.

Regele Carol e așteptat la Ildiz-Kiosk.

Care poate fi rostul uneĭ asemenea vizite?

Merge regele Romînieĭ să felicite pe Abdul Hamid pentru faptul că a bombardat pînă și spitalele de rănițĭ ale Grecilor? — atuncĭ înțelegețĭ că poporul romîn n'are de ce se înveseli!

Merge regele la Ildiz-Kiosk, cu o misiune a împărațuluĭ Germanieĭ? după cum anunță o altă versiune, — atuncĭ iarășĭ poporul romîn n'are de ce se entuziasma. Din potrivă, a servi acum, în special, pe Germania la Constantinopol este a aproba politica oaioasă a luĭ Wilhelm al II-lea pe tot timpul războiuluĭ greco-turc.

O singură cauză are Romînia de pledat la Constantinopol — și aceasta e cauza Romînilor din Macedonia.

Regele a încredințat însă această cauză omuluĭ săŭ de încredere, faimosuluĭ Apostol Margarit — și am văzut unde am ajuns: și Sîrbiĭ și Bulgariĭ din Macedonia aŭ obținut reforme, pe cînd Romînia a fost satisfăcută cu dizgrațiarea de către sultan a luĭ Trandafir Djuvara, mult trîmbițatul nostru ambasador la Constantinopol!

Față cu asemenea succese diplomatice, Romînia va apare prin vizita regeluĭ la Ildiz Kiosk, ca umilă cerșetoare — și pentru ca să jucăm acest rol, nu era nevoie să păstreze Romîniĭ din Macedonia atitudinea pe care aŭ păstrat'o în timpul războiuluĭ greco-turc; nu era nevoie să expulzăm rănițiĭ grecĭ și refugiațiĭ armenĭ, carĭ veneaŭ în Romînia pentru a fi la adăpostul sîngeroaselor măcelurĭ ale luĭ Abdul-Hamid — într'un cuvînt, pentru a juca rolul acesta umilit fața de sultan, nu era nevoie să scuturăm în 77 jugul turcesc.

Silex.

Delyannis

Ministerul Rallis a căzut pe tema păceĭ. Delyannis, fostul prim-ministru al Grecieĭ, acela sub care s'a declarat războiul, a atacat cabinetul Rallis și a amenințat că nu va sprijini nicĭ un minister, care se va fi format fără autorizația sa. Cum însă partidul luĭ Delyannis e în descompunere, amenințarea fostuluĭ prim-ministru nu are nicĭ o însemnătate.

Tograf.

A se vedea în corpul ziaruluĭ darea de seamă asupra meetinguluĭ național de erĭ, precum și reportagiile: „Intrunirea barouluĭ din Capitală“, „Impresia meetinguluĭ“ și „Presa străină asupra viziteĭ de la Budapesta“.

Meetingul de erĭ

Unde aŭ fost erĭ sălbaticiĭ șoviniștĭ de la Pesta — să vadă cum „s'a pus capăt agitațiuneĭ naționale în regatul romîn“?!

Meetingul de erĭ n'a fost numaĭ meetingul Capitaleĭ; a fost, în toată puterea cuvîntuluĭ, meetingul romînizmuluĭ, a romînizmuluĭ tolerant, demn, mînat de o conștiință națională superioară și maĭ pre sus de toate civilizat.

Nu violențe de limbagiŭ, nu oratorie s'a făcut erĭ în fața miilor de Romînĭ adunațĭ — ci cuvinte luminate, hotărîte și din inimă pornite, s'aŭ rostit erĭ, și s'aŭ rostit în mijlocul uneĭ atmosfere așa de solemne, așa de impunătoare, cum poate n'am văzut pînă acum în Capitală.

Se observa că e vorba de răspunsul solemn al unuĭ neam întreg la desfiderile unuĭ stat sălbatic — și răspunsul a fost dat întreg, categoric:

Intru nimic nu s'a schimbat agitația națională în regatul romîn, pentru că întru nimic nu s'a schimbat regimul opresiuneĭ naționalitățeĭ romîne în Ungaria

Romîniĭ din Romînia liberă aŭ făcut erĭ o manifestațiune, asupra căreia ceĭ de la Pesta aŭ dreptul să cugete mult și serios.

Mofturĭ... regale

Pe cînd Unguriĭ jubilează și declară că de acum înainte Romîniĭ transilvănenĭ vor fi silițĭ să fie „bunĭ Ungurĭ“, regele, dîndu'șĭ seamă de furtuna care a izbucnit în țară, caută să atenueze crima ce a făcut, făcînd să se insereze în foile oficioase austriace notițe tendențioase. Așa, în ziarul Reichswehr, s'a publicat o notiță în care se spune că toastul împărațuluĭ însemnează că Romîniĭ transilvănenĭ vor începe să fie tratațĭ de Ungurĭ pe un picior de egalitate și că chiar li se vor oferi cincĭzecĭ de locurĭ în parlamentul ungar.

Pe cînd foile austriace oficioase răspîndesc această știre, ziarele ungureștĭ, din potrivă, ridică tonul și arată, cu drept cuvînt, că vizita regeluĭ Carol nu are altă însemnătate de cît aceea că Romînia în mod oficial a abandonat mișcarea națională din Ungaria. E supremația Ungurilor recunoscută, și de Wilhelm al 2-lea și de Carol al Romînieĭ!

Pe de altă parte, ziarele romîneștĭ din Transilvania ne aduc știrea că printre decorațiĭ regeluĭ Carol sînt tocmaĭ prigonitoriĭ neamuluĭ romînesc și în special celebrul procuror regesc care a luat concluziunĭ în procesul memoranduluĭ.

Carol I-iŭ își teme cojocul. A crezut că țara romînească este adormită, nu și-a dat seama că maĭ există încă în ea o scîntee de indignare. A îndrăznit să facă ultimul act al trădăreĭ naționale și azĭ vede că a nimerit răŭ, crede că ar putea să facă o diversiune în spirite și după ce a produs o indignare generală, socoate să o astîmpere cu mofturĭ regale...

C. M.

Dizolvarea

Sturdziștiĭ aŭ început să răspîndească știrea că guvernul are să dizolve corpurile legiuitoare.

Această știre e o farsă. Sturdziștiĭ o răspîndesc numaĭ pentru ca să'ĭ sperie pe aurelianiștĭ și pe ceĭ-l'alțĭ liberalĭ carĭ îșĭ permit luxul de a face pe independențiĭ față de guvern.

In realitate guvernul nicĭ nu se gîndește la dizolvare.

Simplă tactică

D. Dim. Sturdza a simțit că situația d-sale este foarte zdruncinată și că regele ar profita de cea maĭ mică neînțelegere între corifeiĭ guvernamentalĭ pentru a'l trimete să se plimbe.

Atitudinea d-sale șovăelnică în ultimele zile a nemulțumit mult pe rege.

In cercurile palatiste se spune că d. Sturdza a jucat un dublu rol în chestia viziteĭ de la Pesta. Pe de o parte l'a îndemnat pe rege să se ducă acolo, iar pe de alta a vroit să pară în fața țăreĭ că nu a împărtășit vederile regeluĭ.

Și primul-ministru, care știe părerea pe care o are regele despre d-sa, încearcă prin sprietorĭ să facă pe toțĭ liberaliĭ să înceteze lupta în contra guvernuluĭ și ast-fel d-sa să se poată impune regeluĭ ca șeful necontestat al partiduluĭ liberal.

Are noroc?

Se pare, pînă la un punct, că d. Sturdza are noroc. D. Aurelian nu maĭ are curajul, după cum am spus erĭ, să atace guvernul, de teamă că regele va profita de lupta din sînul partiduluĭ, pentru a înlătura întreg partidul liberal de la guvern.

Apoĭ, d. Eug. Stătescu, văzînd că situația este foarte încurcată, și-a potolit din noŭ pofta de mărire și se pregătește să plece la plimbare în străinătate.

Surprize

Dar cu toate acestea e aproape sigur că d. Sturdza nu va putea să rămîie la putere.

Regele l'a condamnat și cînd condamnă regele, un guvern știe în tot-d'a-una să găsească o chestie care să facă imposibilă ședерea luĭ maĭ departe la putere.

Pe ce chestie va cădea d. Sturdza, nu se poate ști pentru moment. Dar atitudinea cercurilor palatiste dovedește că va cădea.

Regele are tot-d'auna surprize.

Rep.

Imbriani

Cea maĭ populară figură în Italia, Imbriani a fost un splendid orator și un democrat-revoluționar în puterea cuvîntuluĭ. Crescut în tradițiunile Italieĭ revoluționare, Imbriani a rostit, ca deputat, discursurĭ ce vor rămînea neuitate și carĭ aŭ stîrnit furtunĭ și nu odată aŭ făcut să se clatine guverne.

Pe cînd ținea un discurs pentru serbarea revoluțiuneĭ italieneștĭ, în fața statueĭ luĭ Garibaldi, a fost lovit de un atac de apoplexie, în urma căruia nu se crede că va maĭ scăpa cu viață. Italia întreagă e în doliŭ.

Inst.

Afacerea cămătarilor

Cu toate că parchetul din Capitală a început încă în vara trecută urmăririle în contra unuĭ mare număr de cămătarĭ și de samsarĭ, totușĭ procesul a fost mereŭ amînat și nu vine de cît astăzĭ înaintea tribunaluluĭ corecțional de Ilfov.

Rechizitorul foarte lung și plin de dovezĭ al d-luĭ procuror Hamangiu, trimite pentru astăzĭ înaintea justițieĭ pe bancheriĭ Avram Mărculescu, Nicolae Ciurcu, I. Goldenberg, Nathan Mendel, L. Mihalovicĭ, R. Marcu, I. Goldfeld și pe samsariĭ Jean Avramescu, Cociŭ Avramescu, Max Zentler, Victor Rădulescu, Albert Weintraub, B. Rozen și Albert Weissblüth, cu toțiĭ pușĭ în urmărire penală pentru delictul prevăzut și pedepsit de art. 322 din codul penal, comis în prejudiciul minorilor: C. Cotadi, Stelian Bolintineanu, I. Bibescu, D. Zissu și D. Pavelescu-Sturdza.

D. procuror Hamangiu începe rechizitorul d-sale cu următoarele cuvinte absolut conforme adevăruluĭ:

Incă de mult se zvonea, și zvonul devenise public, că există în Capitală, o ceată de așa numițĭ bancherĭ, oamenĭ fără scrupul, carĭ, profitînd de neexperiența, nevoile și slăbiciunile tinerilor din familiĭ bogate și cu perspectivă de moștenirĭ marĭ, ațîțîndu-le patimile, ușor de ațîțat la etatea lor, le împrumutaŭ, saŭ 'ĭ provocaŭ de a împrumuta, diferite sume de banĭ, în schimbul cărora le luaŭ polițe semnate de dînșiĭ, de cele maĭ multe orĭ în alb, polițe de valorĭ cu mult maĭ marĭ de cît valorile real împrumutate.

Tinerĭ fără experiență, în cea maĭ mare parte minorĭ, necunoscînd valoarea banuluĭ muncit și orbițĭ de ușurința posibilitățeĭ de a putea avea maĭ înainte de vreme, banĭ mulțĭ cu carĭ să'șĭ poată satisface toate patimile lor, iscăleaŭ fără nicĭ o rezervă sume nenumărate de polițe, de valorĭ carĭ depășeaŭ mult sumele împrumutate, preparîndu-șĭ cu modul acesta, grație ispitireĭ la care eraŭ expușĭ de așa numițiĭ bancherĭ, ruina sigură și repede a întregeĭ lor averĭ. Recunoaștem că singura lor scuză este numaĭ etatea, maĭ toțĭ din eĭ fiind minorĭ, dar tocmaĭ aci stă și gravitatea culpabilitățiĭ acelora, carĭ, de și știaŭ că orĭ-ce împrumuturĭ făcute minorilor sînt nule de drept, totușĭ eĭ, în scop de a'șĭ însuși un beneficiŭ nelegitim, profitînd de neexperiența lor, le împrumutaŭ cu dărnicie orĭ-ce sume de banĭ, luîndu-le tot cu dărnicie polițe de valorĭ înzecit maĭ marĭ de cît sumele împrumutate. In această împrejurare stă reaua lor credință, în acest fapt caracteristic stă intenția culpabilă a inculpaților. Eĭ, de și aveaŭ cunoștință că art. 950 și 1157 din codul civil declară pe minorĭ incapabilĭ de a contracta, de a se obliga și lovește cu nulitate orĭ ce angajamente luate de eĭ, că art. 429 din acelaș cod prevede că, chiar minorul emancipat nu se poate împrumuta sub nicĭ un cuvînt fără deliberarea consiliuluĭ de familie, adeverită și aceasta de tribunal, totușĭ, cu riziсul de a'șĭ pierde baniĭ împrumutațĭ minorilor, dînșiĭ continuaŭ de a'ĭ împrumuta, provocîndu-ĭ chiar de a se împrumuta cît maĭ des. Cine nu riscă nimic nu cîștigă nimic, și de sigur că nu cu gîndul de a'șĭ pierde baniĭ, inculpațiĭ împrumutaŭ așa de ușor pe minoriĭ reclamanțĭ. Intenția culpabilă, intenția de a frauda, reese clar din aceste împrejurărĭ, carĭ formează o prezumțiune din cele maĭ puternice în stabilirea faptelor lor delictuoase.

Nu știm cum s'a făcut că parchetul n'a căutat pînă acum să controleze veracitatea acestor zvonurĭ devenite publice, controlînd în acelaș timp și operațiunile financiare ale acestuĭ soiŭ de bancherĭ, carĭ aveaŭ specialitatea exploatăreĭ nevoilor și neexperiențeĭ minorilor.

*

Maĭ departe d. procuror arată cum aceștĭ cămătarĭ și samsarĭ se îmbogățesc într'un mod înspăimîntător de repede, în dauna nenorocitelor victime pe carĭ aceștĭ cămătarĭ le ruinează cu desăvîrșire.

Ast-fel, din controlul făcut registrelor cîtor-va cămătarĭ, s'aŭ constatat următoarele:

L. Mihalovicĭ încasează în anul 1895 în comptul dobînzilor suma de 82,826 leĭ, 80 b., plătește în compt de dobînzĭ țifra de 20,858 leĭ, 85 banĭ; el personal cheltuește în acel an 25,611 leĭ și cu toate acestea maĭ adaogă la capital țifra de 17.692 leĭ, banĭ 70.

I. Goldfeld încheie la finitul anuluĭ 1894 un bilanț în care capitalul ce avea atinge țifra de 65.185 leĭ, 25 b., un beneficiŭ net de 58,722 leĭ, 80 banĭ, așa că, după un an de zile capitalul săŭ se ridică de la 65,185 leĭ, la 123,908 leĭ, fără a se maĭ avea în vedere și cheltuelile din acel an carĭ se ridică la suma de 25,000 leĭ.

A. Jaques are în anul 1888 un capital de 24,032 leĭ, iar la finitul anuluĭ 1895 capitalul luĭ Jaques, grație adausuluĭ mereŭ al dobînzilor, atinge țifra de 101,354 leĭ, 90 banĭ.

Aceștĭ treĭ ne servesc numaĭ de pildă, căcĭ toțĭ ceĭ-l'alțĭ s'aŭ îmbogățit în acelaș mod rapid și foarte puțin onest.

Toțĭ aceștĭ cămătarĭ, interogațĭ de judecătorul de instrucție, aŭ invocat acelaș motiv: că nu eĭ aŭ silit pe minoriĭ

de a împrumuta banĭ, și din contra minoriĭ reclamanțĭ eraŭ aceia carĭ asediaŭ comptoarele lor.

Apărarea invocată de inculpați cade însă în fața declarațiunilor minorilor și multor martorĭ carĭ afirmă, sub jurămînt, că minoriĭ nicĭ nu cunoșteaŭ adresele cămătarilor și că eĭ aŭ fost adușĭ la comptoarele lor de diferițiĭ samsarĭ pe carĭ cămătariĭ îĭ trimiteaŭ să vîneze clienți.

*

Cămătariĭ în multe cazurĭ nu se mulțumeaŭ numaĭ cu exploatarea minorilor, ci speculaŭ și asupra vieței părinților lor. Ast fel, unul dintre minoriĭ reclamanțĭ, plîngîndu-se samsaruluĭ inculpat Zentler, despre dobînda enormă ce i se lua de bancherul respectiv, dînsul, fără cea maĭ mică jenă și cu o îndrăzneală ciudată îĭ răspunde: „Apoĭ de, tatăl d-tale este voinic și sănătos, așa că cine știe tocmaĭ cînd va murĭ ca să ne putem lua înapoĭ baniĭ“. Cămătarilor le trebuia dar moartea părinților clienților lor, și vorbe, ca cele rostite de samsarul Zentler, puteaŭ să aĭbă un imbold funest asupra minorilor, hotărîndu'ĭ pe aceștia la acte condamnabile, poate chiar și la crimă.

Pentru ca acești cămătarĭ să poată însă cădea sub articolul 322 din codul penal, faptele comise de eĭ ar trebui să întrunească următoarele condițiunĭ:

1) ca acel culpabil să fi speculat asupra trebuințelor inexperienței, slăbiciunilor sau patimilor unuĭ minor; 2) ca această speculă, acest abuz să fi avut de efect subscrierea de poliție, chitanțe saŭ alte obligațiunĭ pentru împrumuturĭ de banĭ, efecte de comerț, etc; și 3) ca aceste polițe, chitanțe saŭ obligațiunĭ, semnate de minorĭ, să fi adus saŭ să fi putut aduce acestora un prejudiciŭ.

D. procuror Hamangiu dovedește în rechizitoriul d-sale că faptele comise de cămătariĭ datĭ în judecată întrunesc aceste treĭ condițiunĭ și că, prin urmare, condamnarea lor se impune, conform articoluĭ 322 din codul penal.

*

Afară de ceĭ 14 cămătarĭ și samsarĭ maĭ sus pomenițĭ, aŭ fost chemațĭ anul trecut la judecătorul de instrucție și cămătarul Friedrich Goldwurm și Samuel Etinger. Aceștĭ doĭ însă, cu toate că aŭ ruinat mult maĭ mulțĭ de cîteoleĭ lor datĭ judecățeĭ, aŭ scăpat, pentru moment, de urmăririle justiției din cauză că aŭ știut la timp să distrugă orĭ ce probe în contra lor.

Tribunalul de Ilfov secția III va avea astăzĭ ocazia să spulbere pentru tot-d'a-una injuria ce cămătariĭ adue vecinic magistratureĭ noastre zicînd, că bogatul, orĭ cît ar fi el de pungaș, nu șade la pușcărie.

Lex.

IMPRESIUNI și PALAVRE

(Din coresp. luĭ Chițibuș cu cititoarele sale)

Gata de drum

Toate ca toate, *Chițibuș*, da de acum îmĭ string catrafusele și mă pregătesc de drum.

Unde? Să o croesc? Să o iaŭ către Moldova patrie ta, Chițibuș, haĭ, ce zicĭ? Da, da; acolo voĭ pleca, unde veselul Alexandri ne cînta dulce:

Țară dulce și frumoasă,
O, Moldovă, țara mea;
Cine pleacă și te lasă
E pătruns de jale grea!

Uite, aĭ draculuĭ, pe cînd îțĭ scriam, hop și birjarul.

— Gata, cocoșulo?

— Gata, dar să maĭ stăm nițel, să'mĭ aranjez ceva în cufăr — vorbă să fie!

— Eĭ, dar, vezĭ că trenul pleacă la 9 și 5 și nu prea e vreme.

Și toțĭ din casă se grăbesc să'mĭ pue în cufăr cîte și maĭ cîte.

— Halatul de noapte să-l pun?

— Dă-l naibeĭ de halat! zic eŭ, ca să nu mă întrerupă la scris.

— Da pasta pentru dințĭ?

— Eĭ, asta-ĭ acum!

— Aulio, staĭ să pun și picăturile pentru dințĭ; cine știe? Poate 'n vagon... Ferească D-zeŭ... maĭ știĭ păcatele!

— Da'lăsați-le în plata luĭ Dumnezeŭ! Acuma v'ațĭ găsit cu picăturile? Punețĭ ce-ĭ maĭ important: cărțile.

— Gata, gata, că-ĭ cam tîrziŭ! interveni și birjarul.

In fine, cufărul se găti și-l urcară în birjă. In casă se liniștiră lucrurile și se făcu o tăcere de mormînt.

Cu toțiĭ stăteaŭ zmirna, privindu-mă, pe la spate, galeș, așteptaŭ să termin de scris ca să mă urc în birjă; maĭ aveam niște cărțĭ poștale de scris: luĭ Bibică, Dumitrescu, nu știŭ cine, etc.

Apropo de scris: ce-ĭ cu Rodica de nu-țĭ maĭ scrie?

Maĭ știĭ păcatele!... Umblînd prea mult prin cîmpiĭ s'o fi înțepat în vr'un spin!... Și-acum, sărmana, o fi suferind la pat; de-aș ști unde-ĭ, m'aș duce la ea să-ĭ daŭ vr'un ajutor!

Eŭ, aproape am terminat; ceĭ din casă îmĭ daŭ zor de tot: că îndată ce mĭ-oĭ regula treburile p'acolo, unde mă duc, să le scriŭ și lor; — maĭ e vorbă!

Pe cînd eŭ m'așĭ duuuce, duce, să nu maĭ văd ființa omenească, eĭ îmĭ bat capul să le scriŭ de tot și de toate.

Plictisit, îmĭ vin în minte versurile unuĭ poet acum uĭtat și pe cînd trăsura, uruind pe bolovanĭ, mă duce la gară, spre o altă lume să plec, eŭ îngîn:

„Și cînd în mintea-mĭ seacă, de seaca eĭ știință,
Defilă omenirea ființă cu ființă;
Cînd văd atîtea crime, atîția proștĭ cu cap,
Atîțĭ pigmeĭ nemernicĭ, vermĭ, parazițĭ din lume,
M'apucă-o disperare — imensă, fără nume,
Și zic: „Pe astă lume cum oare să încap?“

Florea.

CRONICA

Otthon

E bine să învățăm ce-ĭ bun și de la adversarĭ. Ziariștiĭ, maĭ ales, ar putea să învețe ceva de la adversariĭ întru cît privește solidaritatea ce domnește între membriĭ aceste breslĭ din Ungaria.

S'a vorbit mult în ultimul timp la noĭ despre societatea preseĭ Otthon. Din cele ce s'aŭ vorbit, se poate deja deduce asupra putereĭ ce o are societatea în cestiune în țara ungurească.

La noĭ se luptă de anĭ de zile pentru ca să se obție bilete de liber parcurs pentru redacțiile ziarelor; în Ungaria societatea Otthon are un stoc de bilete în blanco, asupra cărora dispune după vroință.

La noĭ se luptă de anĭ de zile pentru ca să se formeze un sindicat al preseĭ, care să fie persoană morală, autoritate pentru ziariștĭ și autoritate pentru autoritățile publice, un sindicat al preseĭ care, cuprinzînd pe toțĭ ziariștiĭ la olaltă, să dezvolte simțul de colegialitate și să dea bresleĭ jurnaliștilor acea putere care de drept i se cuvine. In Ungaria un asemenea sindicat există, cu localul săŭ splendid amenajat, cu biblioteca sa specială, cu restaurantul săŭ, proprietar în fine cu un comitet în fruntea căruia se bucură de o influență foarte mare și care regulează relațiunile dintre autorități și presă, proteguind pe ziariștĭ și pe ziare în contra nedreptăților și abuzurilor.

In timpul din urmă, de cînd cu cazul faimosuluĭ Pavlowski, a început să se agite din noŭ cestiunea fondăreĭ unuĭ sindicat al preseĭ. Ideea e cît se poate de fericită, și dat fiind avîntul pe care 'l a luat în ultimiĭ anĭ presa, realizarea eĭ ar fi cît se poate de ușoară. Ar trebui să se lucreze cu multă energie și după principiile luĭ „Otthon“: Ori-cine scrie: ziarist saŭ literat, să fie membru al sindicatuluĭ preseĭ, indiferent de starea și de religia căreia aparține.

Ziar.

Litere-Arte-Științe

Profesorul italian Brentari, amic al generaluluĭ Baratieri, face o dare de seamă, într'o revistă milaneză, asupra cărțeĭ pe care vrea s'o publice generalul dizgrațiat, relativ la evenimentele din Africa. Această carte, care va conține peste cincĭ sute de paginĭ, este scrisă într'un chip absolut impersonal și coprinde, în cea maĭ mare parte, documente oficiale. Ea este împărțită în treĭ părțĭ: prima de la tratatul din Morab și numirea generaluluĭ ca guvernator al Eritreeĭ, în Ianuarie 1892 și pînă la întoarcerea sa triumfală în Italia; a doua de la plecarea luĭ Baratieri înapoĭ în Africa și pînă la 24 Februarie 1895; a treia de la 25 Februarie și pînă la

Un bucureștean pe zi

Panait Săvescu

Fost secretar la consiliul de stat, prefect de Teleorman la 1860 și de Argeș la 1867, fost director general al poștelor, șef de divizie la ministerul de interne, procuror la Curtea de Compturĭ anĭ îndelungațĭ.

Acum pensionar, e președintele consiliuluĭ de administrație de la regie și administrează cu multă chibzuință și activitate averea lăsată de Oteteleșanu, pentru bine-facerĭ. Mare amator de muzică. E părintele simpaticuluĭ judecător de instrucție Grigore Săvescu.

trecerea comandamentuluĭ militar și frînelor guvernămîntuluĭ Eritreeĭ generaluluĭ Baldissera.

*

Ziarele străine sînt pline cu dărĭ de seamă asupra congresuluĭ medical din Moscova. La acest congres s'aŭ făcut comunicărĭ dintre cele maĭ interesante. Intre comunicările făcute în secțiunea de chirurgie se află și una foarte importantă a compatriotuluĭ nostru doctor Gerota, din Berlin, asupra „veziceĭ urinare“. De alt-fel, comunicărĭ interesante s'aŭ făcut și de către alțĭ medicĭ din țară și ele nu pot de cît să le facă onoare în lumea medicală din străinătate.

*

D. avocat și publicist Ciceron Protopopescu a dat la lumină o broșură intitulată „Idealizmul contemporan“ saŭ „Mișcarea idealistă și reacțiunea contra științeĭ“. In această broșură, d. Protopopescu se ridică cu totul în contra teoriilor idealiste ale luĭ Brunetière și Fouillée, după carĭ „concepția fundamentală a idealizmuluĭ și a doctrineĭ idealiste este negațiunea orĭ-căreĭ stărĭ ca definitive“ saŭ „urmărirea unuĭ ideal construit după oare-carĭ regulĭ“. Autorul „Idealizmuluĭ contemporan“ însă este un partizan al teoriilor luĭ Marx, Spencer și Taine și sfîrșește studiul d-sale spunînd că „numaĭ oamenii carĭ vorbesc în numele științeĭ pot da faliment saŭ bancrută frauduloasă și nicĭ cît știința propriŭ zisă care este infailibilă“. Broșura d-luĭ Protopopescu este bine scrisă și merită să fie citită.

Din Dorohoiŭ

(Corespondență partic. a „Adevĕruluĭ“)

Hoțiĭ în județ

In județul Dorohoiŭ, cu toată administrația și jandarmeria prefectuluĭ Moruzi, bandițiĭ trăiesc în liniștea cea maĭ neturburată. Cîțĭ-va clienți aĭ temnițeĭ de la Dobrovăț, adăpostindu-se în comuna Cordărenĭ, vîră groaza de cît-va timp între săteniĭ aceleĭ comune carĭ, departe de a fi așa supușĭ față de autoritățile comunale orĭ județene, cad în o prosternare plină de umilire înaintea luĭ Baban orĭ a Harabagițeĭ, căpeteniile hoților din acea comună și cunoscuțĭ clienți aĭ pușcărieĭ. A arunca vre-unul din sătenĭ o privire maĭ aspră asupra luĭ Baban însemnă a-șĭ pune în primejdie viața orĭ avutul luĭ. Decĭ din partea tutulor i se dă respect și plecăciune pînă la pămînt, ca celuĭ maĭ mare în județ. Orĭ de cîte orĭ Baban e citat înaintea parchetuluĭ de Dorohoiŭ, el știe orĭ a invoca incidente juridice orĭ, prin amenințărĭ făcute din vreme asupra martorilor, își salvează situația, așa că tot-d'a-una Baban rămîne basma curată spre indignarea consătenilor luĭ. Adesea Baban apare și ca acuzator, bătîndu'șĭ joc de formalitățile secĭ ale justițieĭ.

*

In Septembrie anul trecut și anul acesta tot în Septembrie, în noaptea de 11 spre 12, hoțiĭ din Cordărenĭ aŭ dat năvală în puterea nopțeĭ asupra caseĭ unuĭ bătrîn și venerabil preot din Dumenĭ ale căruĭ zile hoțiĭ voiră să i le răpească înainte de vreme. De astă dată unul din hoțĭ, al Harabagițeĭ, a fost văzut, iar Baban se zice că, pentru a nu fi descoperit, șĭ-a înjunghiat o perițură de cal chiar în acea noapte. Bătrînul preot, ca unul ce vede că hoțiĭ îl urmăresc la fie ce pas, se plînge către toțĭ că în anul 1897 Dorohoiul a ajuns maĭ răŭ de cum apucase el pe vremea volintirilor din 1821.

*

Față cu asemenea bașbuzuciĭ săvîrșite de bandițiĭ ce răpesc liniștea, avutul și viața bieților sătenĭ din țara de sus, ce face domnul prefect din Dorohoiŭ, ce gîndește d. procuror, iar d. ministru de interne și cel de justiție știŭ eĭ oare ce panică domnește în nordul Moldoveĭ din pricina hoților?... Dacă singur capul parchetuluĭ din Dorohoiŭ nu e vrednic să descopere și să interneze în temnițe pe hoțiĭ ce și zi și noapte își practică dezgustătoarea lor meserie, atuncĭ rugăm respectuos și cu lacrămĭ în ochĭ pe d. ministru de justiție să'l scoată din o dregătorie pentru care nu e vrednic. Și, dacă pe de altă parte prefectul de Dorohoiŭ nu e în stare, prin mijloacele ce le are la îndemînă, să pună la adăpost viața și liniștea sătenilor din județul săŭ, atuncĭ de ce maĭ stă în acea funcție?... Căcĭ slavă Domnuluĭ! bieții sătenĭ plătesc de se spetesc dărĭ pentru lefurile prefecților și ale procurorilor din Dorohoiŭ și e rușine și neuman ca, în schimb, aceștia să nu-ĭ păzească măcar de hoțĭ.

Vom maĭ reveni.

Coresp.

DIN STREINATATE

Austro-Ungaria

O telegramă sosită erĭ, ne anunță că împăratul Franz Iosef s'a întors la Viena. Știrea aceasta trebuie întregită cu o alta care a apărut în presa maghiară încă acum o săptămînă și în care se spunea: că regele (adică împăratul) va pleca pentru cîte-va zile la Viena, se va întoarce însă cît de repede pentru a rămînea apoĭ maĭ multă vreme la Pesta.

Impăratul vroește dar să strămute reședința monarchieĭ în capitala Ungarieĭ. In favoarea acesteĭ presupunerĭ vorbește și faptul că suferinda împărăteasă, întorcîndu-se de la băĭ, s'a dus de-a dreptul la Budapesta.

Aceste fapte sînt de o mare importanță; ele confirmă cele spuse de noĭ în articolul apărut în numărul nostru cu data de Lunĭ, și intitulat „Romîniĭ din Ungaria în primejdie“.

Germania

In Germania tot cestiunea sporireĭ marineĭ e la ordinea zileĭ. Acum se zvonește că guvernul ar avea de gînd să propuie un proiect de lege prin care să se sporească taxele asupra bereĭ. Din plusul ce se va încasa la capitolul veniturilor indirecte, s'ar putea proceda apoĭ fără grijă la sporirea floteĭ.

Dar dacă Germaniĭ sînt din principiŭ în contra sporireĭ floteĭ, așa cum o dorește Wilhelm II, apoĭ eĭ vor deveni încă și maĭ crîncenĭ adversarĭ aĭ planurilor acestuia, cînd vor auzi că e vorba și de o sporire a birurilor.

Dacă cestiunea sporireĭ floteĭ n'a fost încă cu totul compromisă, apoĭ sporirea birurilor îĭ va face sfîrșitul.

De aceea guvernul german și dezminte toate știrile carĭ zic că e vorba de o taxare și prin urmare de o scumpire a bereĭ. Dar diferite acte și anchete secrete făcute de guvernele germane întăresc zvonul că taxa asupra bereĭ tot se va spori, și cum Germaniĭ sînt maĭ toțĭ marĭ amatorĭ de bere, orĭ cine 'șĭ poate închipui agitațiunea ce domnește printre dînșiĭ.

Rusia

La Petersburg s'a deschis la 14 Septembrie în mod solemn universitatea de medicină pentru femeĭ. Acest fapt este pentru Rusia de o importanță nu numaĭ culturală, ci și politică. Deschiderea universitățeĭ înseamnă un triumf al elementelor democratice, carĭ aŭ încercat zadarnic sub Alexandru al III-lea să obție revocarea aceluĭ ucaz prin care se închidea școala de medicină pentru femeĭ, fondată la 1872 de contele Miljutin, liberalul ministru de război al luĭ Alexandru al II-lea. După urcarea pe tron a luĭ Alexandru al III-lea, universitatea în cestiune a fost închisă sub pretextul că ar fi un azil al nihilismuluĭ. Contele Miljutin a încercat zadarnic să obție redeschiderea eĭ. Pe atuncĭ domneaŭ însă la Petersburg principiile celeĭ maĭ aprige reacțiunĭ. Acum universitatea de medicină pentru femeĭ e redeschisă, iar presa rusească serbează ziua de 14 Septembrie ca un triumf al lumineĭ asupra întunericuluĭ.

Spania

O telegramă sosită Duminică, ne anunță că Sagasta, șeful partiduluĭ liberal, a fost însărcinat cu formarea cabinetuluĭ. Sagasta vine la cîrma Spanieĭ în grave momente. Guvernămîntul predecesoruluĭ și adversaruluĭ săŭ politic, vorbesc de guvernămîntul reacționar și brutal al luĭ Canovas, a adus multe nenorocirĭ asupra Spanieĭ. In năuntru anarchiștiĭ și diferitele partide antidinastice (carliștiĭ, etc.) daŭ loc la zilnice ciocnirĭ maĭ mult saŭ maĭ puțin sîngeroase, în afară Spania are de dus războaie coloniale, carĭ costă atîția banĭ și atîta sînge, și al cărora rezultat este așa de nesigur, în cît adesea orĭ se impune întrebarea: dacă aceste coloniĭ merită ceea ce se face pentru ele.

In asemenea condițiunĭ ia Sagasta președenția. El va avea o muncă grea, și dacă va ști să fie liberal și democrat, va putea de sigur, nu să readucă Spania la vechia eĭ splendoare, dar cel puțin să asigure acesteĭ nenorocite țărĭ liniștea și pacea trebuincioase pentru reculegere.

FEL DE FEL

Opt ore de lucru în Anglia. — In urma unuĭ meeting ținut în ziua de 18 a. c. la Londra de către patroniĭ mecanicĭ, două-zecĭ de case aŭ semnat un contract prin care se angajază a nu ceda lucrătorilor lor ziua de opt ore. Maĭ multe alte case s'aŭ unit la acest soiŭ de asociație, iar unele dintre cele carĭ făcuseră deja oare carĭ concesiunĭ lucrătorilor lor șĭ-aŭ manifestat intenția de a face ca din noŭ să se lucreze în casele lor cîte cincĭ-zecĭ și patru de ore pe săptămînă. Din această cauză secretarul sindicatuluĭ muncitorilor a declarat, la o întrevedere avută cu unul din patronĭ, că lucrătoriĭ mecanicĭ sînt decișĭ să se pună în grevă și să nu reia lucrul pînă cînd nu vor obține ziua de opt ore și o compensație pentru lucrătoriĭ carĭ n'aŭ primit salariĭ în urma declarăreĭ greveĭ.

*

Aurul în California. — In ceea ce privește minele de aur, California se ține la înălțimea vecheĭ sale reputațiĭ. Aproape în fie-care zi se daŭ peste noĭ surse de aur în această parte a lumeĭ bine-cuvîntată de D-zeŭ. Dar aurul se găsește une-orĭ și în bucățĭ de o mărime nu tocmaĭ ordinară și de o valoare considerabilă, așa că ar putea face dintr'o singură dată bogat pe un oare-care pîrlit de muritor. Ast-fel, nu maĭ departe de cît acuma două treĭ zile în urmă, un căutător de aur a dat peste cea maĭ mare bucată de aur ce șĭ-ar fi putut închipui cine-va vre-o dată. Această bucată de aur, scriŭ unele ziare străine, reprezintă o valoare de maĭ bine de două sute cincĭ-spre-zece miĭ francĭ. După cum se vede, un dram de favor din partea întîmplăreĭ și — baniĭ curg... Numaĭ dac'ar ști să 'i și păstreze „acum“ fericitul muritor!

DIN PLOEȘTI

(Coresp. particulară a „Adevĕruluĭ“)

Evadarea de la Telega. — O demisiune. — Concert.

Se știe că acum cît-va timp aŭ evadat de la penitenciarul Telega vre-o 14 condamnațĭ. Despre aceasta ziarul „Adevĕrul“ a vorbit la timp și detailat. Acuma nu vom face de cît să dăm la iveală constatările pe carĭ le-a făcut la fața loculuĭ directorul general al penitenciarelor din țară, d. Dianu.

Maĭ întîĭ, după anchetă, evadarea nu s'a făcut din închisoarea penitenciaruluĭ, ci din saline. Apoĭ, directorul salinelor, odată ce a încredințat gardeĭ un număr de condamnațĭ, nu maĭ are nicĭ o responsabilitate. In saline este un diriginte care supraveghiază munca deținuților, dar care, fiind expus, nu poate urmări pe fie-care în parte. In saline sînt puțurĭ mecanice pentru extragerea apeĭ, dintre carĭ puțul No. 7, pe lîngă care s'a și făcut evadarea, are o scară spirală de 4 centimetri lățime, ast-fel că numaĭ un singur om se poate urca de o dată pe ea. Intre puțul No. 7 și o galerie de saline se află un zid de sare și pămînt; acest zid a fost spart de condamnațĭ, lucrare care le-a cerut maĭ mult timp; după asta, pe scara puțuluĭ cu No. 7, aŭ eșit cîte unul. Santinela de lîngă puț a fost lovită peste cap, iar funcționarul Mihăescu s'a luptat cu doĭ dintre condamnațĭ, pe cînd ceĭ-l'alțĭ aŭ fugit prin stradele Telegăĭ. Dîndu-se alarma însă, 10 dintre condamnațĭ aŭ fost prinșĭ, dintre carĭ 2 maĭ grav rănițĭ aŭ și murit, iar 4 sînt în urmărire.

Odată cu această anchetă, directorul penitenciarelor a cerut, ca măsură pe viitor, înființarea uneĭ comisiunĭ care, Duminica și sărbătoarea, să cerceteze dacă nu se prepară vre-o eșire, iar eșirile puțurilor să aĭbă grătare de fer carĭ să nu fie deschise de cît atuncĭ cînd lucrează mecaniciĭ.

O demisiune

Institutorul și revizorul școlar din județul nostru, d. Dimitrie Glodeanu, șĭ-a dat demisiunea motivată din postul de revizor.

D. Glodeanu manifestase încă de mult dorința de a demisiona din revizorat și a rămîne numaĭ la catedra sa de institutor. Dorința d-sale însă n'a devenit un fapt de cît acum în urmă cînd, grație uneĭ nemulțumirĭ ce i se adusese, putu să'șĭ motiveze demisiunea.

In locul d-luĭ Glodeanu ca revizor școlar în județul nostru a fost numit provizor d. Teodor Georgescu, institutor și director la școala primară No. 1 de băețĭ din Ploeștĭ.

Noul revizor școlar este un institutor de merit și nu ne îndoim că d-sa își va îndeplini cu succes misiunea cu care a fost însărcinat acum. Comunele rurale din județul nostru ducînd o mare lipsă de școlĭ, d. Georgescu are deja un teren de activitate — și avem speranța că se va grăbi să avizeze la măsurĭ.

Concert

In ziua de 9 Septembrie a avut loc un concert dat de d-rele Pretorian. Publicul care a azistat la acest concert a avut ocazia să admire două talente deosebite.

Concertul a fost deschis cu d-ra Lucreția Pretorian, care a repurtat un succes desăvîrșit. D-sa a executat la piaa bucățĭ din Beethoven, Rubinstein și List.

Intru cît privește pe d-ra Aurelia Pretorian, putem spune că d-sa nu s'a lăsat maĭ pe jos de cît precedenta. D-sa are o voce plăcută și sonoră — și a cîntat cu mult succes bucățĭ din Mozart, Florian și Mendelsohn.

D-ra Aurelia Pretorian are un timbru perfect și niște trilurĭ cît se poate de naturale. Pentru aceasta nicĭ publi-

---

FOIȚA ZIARULUI ADEVĔRUL

123

JULES MARY

VALSUL BARBAȚILOR

Partea a patra

TRĂZNETUL

VI

— Și Lunĭ? zise ea pierdută.

— Lunĭ seară vețĭ cunoaște pe fiul d-voastră... De aci'n colo, nicĭ un cuvînt. Fițĭ prudentă! Avețĭ încredere!!

Ce putea ea?

Era la discreția lor. Trebuia să se resemneze.

Ne maĭ avînd ce face la Monthermé eĭ luară trenul pentru Paris. Conveniră cu Ana că se vor găsi la întîlnirea din strada Dragonuluĭ.

Și așteptară nu fără spaimă, ziua hotărîtă.

Ea sosi.

In ziua asta, către orele două în strada Dragonuluĭ, Marc Roux și Farigoule așteptaŭ, puțin cam nervoșĭ.

Eĭ dejunaseră în grabă într'un restaurant de pe bulevardul Saint-Germain și repede se duseseră la agenție.

Henri Dupat plecase de dimineață și n'avea să se întoarnă de cît odată cu seara.

Așezațĭ unul lîngă altul pe aproape de un biuroŭ, eĭ așteptaŭ, cu ochiĭ țintă spre ceasornic și găsind că minutele se scurgeaŭ cu o încetineală extraordinară.

La orele două, clopoțelul răsună.

Marc Roux alergă la ușă.

Era Joltran.

El avea aerul surîzător ca de obiceiŭ. Salută pe asociațĭ își puse bastonul și pălăria într'un colț:

— Vedețĭ, sînt exact!...

Eĭ se închinară cu un respect aproape religios.

Omul ăsta doar reprezenta o sută miĭ de francĭ!

Aproape îndată eĭ auziră răsunînd din noŭ clopoțelul.

Era d-na Grantier care intra foarte emoționată dar care se asigură de'ndată ce zări pe Joltran.

Joltran alăturĭ de ea, Leontina n'avea de ce să se teamă.

Eĭ o salutară cu același respect.

Era cea-l'altă sută miĭ de francĭ care sosea.

Trecură cîte va minute.

Nicĭ o vorbă nu fu pronunțată. După un sfert de oră Marc Roux zise:

— Așteptăm pe Ana.

— Nu putem face nimic fără de ea, adaose Farigoule.

— Așa e.

— N'așteptară mult. S'auzi sunînd clopoțelul pentru a treia oară. Marc Roux deschise. Ana se înfățișă.

Era palidă.

Urmase în toate sfaturile frateluĭ eĭ, dar un vag instinct o punea în dăfensivă.

Ințelegea că nu'ĭ a bine.

Joltran ghicise sentimentul care o făcea să ezite.

— N'avețĭ de ce să vă temețĭ de mine, d-nă, zise el.

Apoĭ maĭ apăsat:

— N'avețĭ pentru ce vă teme, vă daŭ cuvîntul meŭ de onoare. Numaĭ trebuie să ne spunețĭ tot adevărul și să ne dațĭ probe că nu mințițĭ. In acest chip voĭ uita trecutul și voĭ căuta să nu'mĭ aduc aminte de cît de bucuria pe care vețĭ da-o unuĭ om a căruĭ fericire ne este scumpă.

— D-le, am venit pentru ca să spun adevărul. Cea ce am făcut altă dată mĭ a apăsat conștința toată viața. E o mare greutate de care așĭ fi foarte fericită să mă pot debarasa.

— Foarte bine.

— Intrebațĭ-mă... Ce voițĭ să știțĭ?... Imĭ va fi maĭ ușor să vorbesc să vă informez dacă îmĭ vețĭ pune oare carĭ cestiunĭ precise... și'n acest chip vețĭ avea o absolută siguranță că nu caut să vă înșel.

Marc Roux se ridică, hotărît:

— Sora mea să se aranjeze cu d-voastră cum va voi zise el cu o privire răutăcioasă la adresa Aneĭ... Dar situația nu este aceeașĭ față de Farigoule și de mine... Noĭ ne-am schimbat cuvintele cu d-na Grantier și cu d. Joltran... Nu pentru asta aŭ venit aci decĭ. Ceea ce s'a convenit e bun convenit.

Apoĭ amenințător către sticlar:

— Ațĭ adus baniĭ?

— De sigur, de sigur, zise Joltran cu surîsul săŭ obicĭnuit pe buze...

El scoase un portofel mare dintr'un buzunar al rendingoteĭ și'l deschise cu încetineală.

Portofelul era plin.

Marc Roux scoase limba cît un cot.

Cît despre Farigoule, el rămase ca trăsnit.

Joltran începu să socotească înșirînd biletele zece cîte zece pînă ajunse la zece grămezĭ.

— Socotițĭ, zise el.

Marc Roux strigă:

— Nu, nu inutil... nu vațĭ înșelat...

— Permitețĭ'mĭ, vreaŭ să socotițĭ. E în interesul meŭ ca și într'al d-v. Se poate ca să mă fi înșelat în prejudiciul d-v ca și într'al meŭ...

Marc Roux se execută.

— E bine, zise el cînd termină.

Cele 100 bilete rămaseră pe masă. Ochiĭ celor doĭ asociațĭ luciaŭ de bucurie și nu le maĭ perdeaŭ din vedere.

— Nu e încă totul zise Marc Roux... e încă doamna cu care avem de regulat o mică socoteală.

Joltran se prefăcu ca asta îl surprinde.

— Cum! strigă el... cu doamna Grantier asemenea?

— Da... zise Leontina și mă execut.

Ea scoase dintr'un elegant săculeț un pachet de bilete și îl aruncă pe masă.

— Putețĭ să socotițĭ.

Joltran pufni într'un hohot de rîs.

— Ah, șarlatanilor! vă ințelegețĭ bine afacerile! zise el.

Farigoule impinse pe asociatul săŭ cu cotul.

— Dar știĭ că d-luĭ se prea întrece! murmură el.

Marc Roux nu răspunse nimic.

I se păru că surprinde în fundul ochilor albaștri aĭ Alsacianuluĭ cu toată aparența luĭ veselă, un fel de amenințare.

Un moment avu frică.

Dar era prea tîrziŭ pentru a maĭ da înapoĭ:

El socoti cele 100 miĭ francĭ de la Leontina după cum făcuse cu biletele luĭ Joltran.

Apoĭ le așeză lîngă acestea pe masă.

După aceea lăsîndu-se pe fotoliŭ și încrucișind picioarele zise:

— Sîntem de acord... Ano poțĭ să spuĭ ce maĭ aĭ de zis.

— Domnule, zise Ana către Joltran și d-v doamnă, țin, înainte de toate, să știțĭ că nu voĭ primi nicĭ un ban din această sumă...

— Asta nu interesează pe domnul și doamna, făcu Marc Roux. Dezvăluește ce aĭ de spus.

— Pardon, domnule Marc Roux, ceea ce a declarat doamna ne interesează mult; asta ne face să credem că, în afară de crima din trecut dînsa nuĭ o femee răutăcioasă... pe cînd domnule Marc Roux și d-v oneste Farigoule nu v'ațĭ schimbat de atuncea încoace și ațĭ rămas aceeașĭ mizerabilĭ șarlatanĭ de altă dată...

— Domnule! bîlbîi Marc Roux.

Joltran nu încetase să surîdă.

— Ședețĭ... zise el, v'am plătit, am dreptul să vă spun orĭ ce.

— De fapt, avețĭ rezon... Știŭ bine că n'am pierdut timpul să cîștigăm premiŭ de virtute.

Și se așeză.

— Intrebațĭ-mă domnule zise Ana.

— Ațĭ părăsit odinioară un copil la ospiciŭ?

— Da.

— In ce zi și la care dată?

— Iată actul de declarațiune, pe care l'am primit maĭ tîrziŭ, cu numărul de ordine care a fost atribuit copiluluĭ și întinse o hîrtie venită din partea Azistențeĭ publice.

— Ațĭ declarat că sîntețĭ mama luĭ?

— Trebuia, contrar m'ar fi întrebat și așĭ fi fost silită să răspund.

— Pentru ce ațĭ comis această crimă?

— Am fost împinsă la aceasta de fratele meŭ... Odată crima comisă el trebuia să pună mîna pe o sumă considerabilă — și a fost însărcinat să omoare pe micuț, nu să'l părăsească. — El îmĭ promisese banĭ. Nu caut să micșorez greșala, o vedețĭ...

Vă spun lucrurile astfel cum s'aŭ petrecut...

— In adevăr aceste hîrtiĭ probează că ațĭ părăsit un copil de sex masculin precizază ora și data părăsireĭ... cele l'alte hîrtiĭ probează că acest copil a fost trimis la Val Dieu... că a primit numele de Gilbert... că este într'un cuvînt, Gilbert pe care'l cunoaștem... pe care'l iubim... Dar ce'mĭ probează că d-v nu sîntețĭ mama sa?... Ce ne probează că, desemnînd acestuĭ tînăr altă mamă de cît d-v, nu vrețĭ să ne amăgițĭ spre a putea căpăta 200 miĭ francĭ?

(Va urma)

cul nu i-a neglijat aplauzele, de altfel bine meritate și pe deplin recompensate.

Ambele d-re Pretorian aŭ plecat, chiar a doua zi după concert, la Viena spre a'și complecta acolo studiile muzicale. De alt-fel, tinerele artiste aŭ mai fost prin Viena și, după cum ne relatează ziarele străine, talentul lor este deja recunoscut în cercurile muzicale de acolo.

Coresp.

Noul minister grecesc

— Vezĭ pag. 4-a —

Ediția de dimineață

Știrĭ telegrafice

(Serviciul *Agenției Romîne*)

Roma, 20 Septembrie. — „Tribuna“ zice că o expediție engleză organizată în scop de vînătoare, și compusă din 2 Europenĭ, 90 de ascaris și 130 cămile, a fost măcelărită de Anharașiĭ (Abisinienĭ).

Odesa, 20 Septembrie.— Impărăteasa văduvă, marele duce Michail și marea ducesă Olga aŭ sosit erĭ și aŭ continuat călătoria lor la Battum.

Darmstadt, 20 Septembrie.—Perechia imperială rusească, însoțită de contele Muraview, a sosit după amiazĭ și a fost mult aclamată. Orașul este împodobit. Salutările cu familia mare ducală aŭ fost din cele maĭ cordiale.

Simlla, 20 Septembrie.— O proclamație a Emiruluĭ interzice supușilor săĭ, sub pedeapsa de a plăti o amendă de 1000 de rupĭ, de a părăsi Afganistanul pentru a lua parte la rezbelul sfînt.

Viena, 20 Septembrie.—Impăratul a sosit la amiazĭ de la Budapesta și a făcut îndată o vizită conteluĭ Badeni.

Constantinopol, 20 Septembrie. — Știrea care zice că sultanul a sancționat anexa preliminărilor de pace în privința amnistieĭ, pare neexactă.

INFORMAȚIUNI

Meetingul național de erĭ

In sala Hugo.—Discursul d-luĭ Vlădescu. — Aderările. — Discursul d-luĭ Delavrancea.— Cuvîntările studenților Miculescu și Tamara.— Telegramele.— Rezoluția. — In stradă.

Erĭ, pe la orele două, sala Hugo gemea de lume. Toate lojile și sala eraŭ literalmente pline și fie-care aștepta cu nerăbdare începerea discuțiunilor în chestia națională, terfelită prin vizita regeluĭ Carol la Pesta.

Pe scenă se aflaŭ d-niĭ Perieţeanu-Buzăŭ, Dumitru Nenițescu, Boambă, Ionel Grădișteanu, Iancovescu, Mihail Vlădescu, Aurel Popovicĭ, părintele Simion Popescu, deputatul Guran, D. Alexandrescu (Iașĭ), Bursan ajutor de primar, Delavrancea, Vanian profesor, Ganea, Gr. Manu și reprezentanțiĭ tuturor ziarelor.

*

Mihail Vlădescu

deschide ședința, zicînd că Liga a convocat pe cetățenĭ la un meeting de protestare în contra ultimelor evenimente.

Sentimentele noastre ca și situațiunea momentuluĭ sînt solemne și foarte grave.

Ceĭ carĭ ne conduc trebuĭe să țină tot-d'a-una seama de voința și sentimentele poporuluĭ. Aci nu este vorba de o manifestație zgomotoasă pentru frațiĭ noștri de peste munțĭ amenințațĭ de șovinizmul maghiar, ci de o protestare în contra umilireĭ națiuneĭ romîne. D-voastră trebuĭe să știțĭ, ca și toată lumea, că Maghiariĭ n'aŭ ajuns încă la gradul de civilizațiune pentru a avea dreptul să'șĭ aroge puterea de a sugruma patriotizmul și sentimentele fraților noștri de dincolo.

Trebuĭe să dovedim că noĭ, cetățenĭ liberĭ aĭ regatuluĭ romîn, sîntem gata să sacrificăm ultima noastră picătură de energie națională pentru a apăra pe frațiĭ noștri subjugațĭ.

Răspundețĭ, cetățenĭ aĭ Capitaleĭ, că, atîta vreme cît inima romînească va bate, vețĭ ști să luptațĭ pentru interesele voastre naționale și că nu vețĭ dezarma un moment pînă ce Maghiariĭ nu vor înceta cu persecuțiunile lor.

Facețĭ să înțeleagă opinia maghiară că poporul romîn este maĭ puțin de cît orĭ cînd dispus să permită maghiarizarea fraților noștri.

Dațĭ o dovadă Europeĭ că poporul romîn, orĭ cît ar fi el de liniștit, nu va permite decapitarea fraților săĭ. (Aplauze furtunoase și repetate).

*

Secretarul Ligeĭ dă apoĭ citire maĭ multor adrese de aderare la meetingul de astăzĭ. Ast-fel, din Banat se citește următoarea scrisoare:

„Salutare frățească de lîngă valul apusean al luĭ Traian. Din turnul bisericeĭ romîne nouedificate, privesc cu dor și jale spre munțiĭ răsăritenĭ ce despart subjugatul Banat, de Romînia liberă. Să trăeștĭ, Romînie, tu, speranța noastră.

„Piară dușmaniĭ cauzeĭ romîne!“

O altă adresă era semnată de tinerimea universitară din Cluj; apoĭ din Caransebeș, din Teiuș, Jidodimi, Bocșa și maĭ toată Transilvania sosiră sute de adrèse.

*

După citirea adreselor se dă cuvîntul

d-luĭ Barbu Delavrancea

care, într'un discurs plin de sentiment, arată că națiunea romînă formează o singură ființă și că părticelele eĭ, orĭ unde se află, simt romînește.

Orĭ care părticică a neamuluĭ romîn, fiind stinsă, se resimte întreagă ființa a romînizmuluĭ și protestă într'un singur glas.

Pentru susținerea tezeĭ sale, d. Delavrancea citează Svițera care, compusă din diferite naționalitățĭ, nu le poate împĭedica să simtă pentru marele neam din care fie-care face parte. De asemenea Saxoniĭ din Ungaria, orĭ cît ar fi eĭ de bunĭ patrioțĭ ungurĭ, simt pentru frațiĭ lor germanĭ.

Presa maghiară, urmează oratorul, vorbește de o schimbare în sentimentele noastre, carĭ am fi rămas recĭ la durerile fraților noștri din Ungaria.

Noĭ ținem să răspundem că nu s'a schimbat nimic în sentimentele noastre și că nu se va schimba nimic atît timp cît nu se va schimba nimic dincolo.

Presa maghiară a căutat să interpreteze în favoarea Ungurilor vizita regeluĭ la Pesta; noĭ protestăm, căcĭ regele trebuĭe să se conforme sentimentelor țăreĭ.

D. Delavrancea își sfîrșește discursul printr'o comparațiune pe cît de frumoasă pe atît de adevărată. Romîniĭ, a zis d. Delavrancea, sînt ca și copacul gigant, care se înalță măreț în mijlocul Carpaților, ĭar rădăcinele și ramurile sale se întind din pustele maghiare pînă dincolo de Dunăre. Cine taĭe rădăcinele copaculuĭ din Carpațĭ, amenință cu moartea întregul copac. Cine ridică sabia asupra Romînilor din Transilvania, acela o ridică și asupra celor din Romînia liberă.

Intre toate părticelele națiuneĭ romîne trebuĭe dar să domnească cea maĭ mare solidaritate, spre fericirea și gloria întreguluĭ neam romînesc.

*

După d. Delavrancea se dă cuvîntul d-luĭ Miculescu, student.

D. Miculescu

declară că va vorbi în numele studențimeĭ romîne care a fost batjocorită de presa maghiară și tratată de iridentă cu toate că ea n'a făcut de cît să fie ecoul întregeĭ națiunĭ.

D. Miculescu citește maĭ multe pasagiĭ din diferite ziare maghiare și în carĭ Romînia este insultată, ĭar chestia națională declarată moartă.

D-sa critică apoĭ mergerea regeluĭ la Pesta și amintește că în 1876 regele Carol, atuncĭ domn, voind să meargă la Chișineu, a fost oprit de răposatul Kogălniceanu. De am fi avut și acum cîte-va zile un Kogălniceanu în capul guvernuluĭ, esclamă oratorul, regele n'ar fi mers la Pesta.

*

După d. Miculescu maĭ vorbește d. Tamara, student, care critică de asemenea mergerea regeluĭ la Pesta și amintește cuvintele luĭ Kogălniceanu că maĭ de grabă se vor aduce sabie și foc în țară de cît împăcarea Romînilor cu Unguriĭ.

Ungurii, zice d. Tamara, sînt și astăzĭ dîrjĭ și obraznicĭ. Pe cînd regele benchetuia la Pesta, administrația magiară schingiuia și condamna pe martiriĭ romînizmuluĭ.

D. Tamara aduce apoĭ elogiĭ preseĭ romîne pentru demna și patriotica eĭ atitudine în ultimele evenimente.

La aceste vorbe sala izbucnește în tunete de aplauze și strigăte de: Trăiască presa romînă!

Tratînd apoĭ despre chestiunea banchetuluĭ din Pesta, d. Tamara arată că un individ Pavlovski, redactor la „Bukarester Tagblatt“, a îndrăznit să insulte presa și studențimea romînă; maĭ mult, s'a și dat la Pesta drept ziarist romîn.

D. Tamara sfîrșește, rugînd ca cetățeniĭ să lase pe comitetul studențesc să-șĭ facă datoria față de foaia insultătoare. (Aplauze prelungite).

*

D. Vlădescu comunică apoĭ maĭ multe adrese și scrisorĭ: de la d. V. A. Urechiă, d. Roman, „Liga din Paris“, maĭ mulțĭ cetățenĭ din Iașĭ, etc. și la urmă dă citire următoareĭ moțiunĭ care se primește cu aplauze:

Moțiune

Față cu insinuațiunile preseĭ maghiare că visita m. s. regeluĭ Romînieĭ la Budapesta ar însemna părăsirea din partea cetățenilor Romînieĭ a cauzeĭ fraților lor de peste munțĭ;

Noĭ cetățeniĭ Capitaleĭ protestăm contra acestor insinuațiunĭ și declarăm că nu vom părăsi un singur moment cauza fraților noștri de peste munțĭ cît timp eĭ vor fi primejduițĭ în existența lor națională.

Neclintițĭ în convingerea despre legitimitatea drepturilor lor la o viață națională, le trimitem salutul nostru frățesc și încredințarea nestrămutateĭ noastre solidarităță, declarînd în fața lumeĭ că astăzĭ maĭ mult ca orĭ-cînd, le vom da întreg sprijinul nostru în marea și dreapta lor luptă.

Interesele permanente ale individualitățiĭ noastre etnice și demnitatea noastră națională constituindu-ne o sacră datorie de a ne strînge puternic rîndurile în jurul Ligeĭ pentru unitatea culturală a tuturor Romînilor și fiind adînc pătrunșĭ de înalta menire a acesteĭ patriotice instituțiunĭ, declarăm și ne îndatorim a o ridica, cu inima și fapta la înălțimea uneĭ inexpugnabile fortărețe a naționalitățiĭ noastre.

Sîntem siguri, că tot ce este minte luminată și inimă romînească în această țară ne va înțelege și ne va urma.

*

La sfîrșitul meetinguluĭ un bătrîn maĭ pronunță cîte-va cuvinte de îmbărbătare și publicul începu să părăsească sala.

Toată strada Bănceĭ Naționale cît și strada Karagheorghevicĭ eraŭ pline de lumea ce nu maĭ încăpea în sală, astfel că împrăștierea publiculuĭ a durat aproape o oră.

La berăria Durieu era adunată toată poliția, care se temea ca studențiĭ să nu facă manifestațiĭ pe stradă, orĭ să meargă la redacția ziaruluĭ „Bukarester Tagblatt“.

Cetățeniĭ cît și studențiĭ se împrăștiară însă în liniște, obligînd ast-fel poliția să renunțe de astă dată la pofta de a provoca scandalurĭ.

La orele cincĭ publicul era împrăștiat cu totul și străzile reluară iarășĭ aspectul lor obișnuit.

Inf.

Colonelul Manu, aghĭotantul regeluĭ, a adresat următoarea telegramă primaruluĭ din Cluj:

„M. S. regele m'a însărcinat să vă mulțumesc pentru ovațiunea din gara Cluj, precum și pentru frumosul buchet ce s'a oferit regineĭ. Maiestățile lor regretă foarte mult, că, nefiind încunoștiințate maĭ din vreme, n'aŭ putut să'șĭ exprime mulțumirea prin cuvinte“.

Telegrama a fost tipărită și lipită pe toate zidurile Clujuluĭ.

Este vorba ca în primăvara anuluĭ viitor să se înceapă construirea uneĭ căzărmĭ în orașul Constanța, care va fi destinată pentru soldațiĭ marinarĭ.

Marțĭ, 23 Septembrie, va începe la școala de podurĭ și șosele, secțiunea conductorilor, concursul pentru admitere în acea școală.

Pentru 20 locurĭ externĭ și 6 internĭ, s'aŭ înscris aproape 200 concurențĭ.

Presa străină și vizita regeluĭ

Ziarul „Koellnische Zeitung“ scrie:

„Toasturile ținute la Budapesta, carĭ aŭ avut de astă dată un caracter oficial, fac o bună impresie. Totuși efectul e cu mult slăbit de știrile ce sosesc din Bucureștĭ, că acolo se uzează de vizita regeluĭ, pentru a ațîța ura contra Ungurilor. Așa se anunță din Bucureștĭ, că ziarele: Dreptatea *și* Adevĕrul *aŭ apărut încadrate cu doliŭ, în ziua intrăreĭ regeluĭ în Pesta“.*

*

Ziarul francez „Temps“, sacrifică o revistă a sa discuțiuneĭ vizitei regeluĭ la Budapesta. După ce arată cum rînd pe rînd toțĭ oamenii politicĭ aĭ Romînieĭ aŭ îmbrățișat politica externă preconizată de rege, adică alipirea la tripla alianță, spune că ziarele opoziționiste dezaprobă vizita, și continuă precum urmează:

„Dară presa romînă nu poate contrabalansa efectul uneĭ demarșe regale. Manifestațiunile trec, rezultatele politice rămîn. Fie ca schimbul de vederĭ dintre regele Romînieĭ și regele Ungarieĭ, să aducă Romînilor măcar acea fărîmă de consolare că frațiĭ lor de rasă, supușĭ aĭ coroaneĭ ungureștĭ, să fie tratațĭ pe viitor ca concetățenĭ și nu ca suspecțĭ!“

E natural, ca ziarul „Temps“ care judecă așa de „diplomaticește“, cînd e vorba de frațiĭ Alsacienĭ, să manifesteze atîta sînge rece, cînd e vorba de înjosirea uneĭ naționalitățĭ de aceĭaș gintă, dar pĭerdută în mijlocul uneĭ mărĭ de slavĭ și hunĭ.

Spic.

Din Galațĭ ni se telegrafiază că bancherul d'acolo, Landau, a dispărut din oraș, lăsînd în urmă'ĭ o mulțime de datoriĭ.

Landau era proprietarul uneĭ marĭ case de bancă și a uneĭ fabricĭ de spirt.

El fusese denunțat că frustrează statul, întroducînd spirt de contrabandă, și de frica urmăririlor a dispărut din Galațĭ.

Landau a luat cu dînsul suma de o sută de miĭ leĭ.

Convocarea barouluĭ avocaților

Pe ziua de erĭ, baroul avocaților din Capitală a fost convocat să se întrunească în sala consiliuluĭ de disciplină din palatul de justiție. La orele 2 și jumătate, de și d-niĭ avocațĭ eraŭ în număr foarte restrîns, ședința se deschide sub prezidenția d-luĭ T. Geani, decanul barouluĭ și președintele consiliuluĭ de disciplină, și d-niĭ Polizu și Dărăscu, membri.

D. T. Geani ĭa cel d'întîĭ cuvîntul; în cîte-va cuvinte anunță barouluĭ avocaților, că se retrage din funcțiunea ce i-a fost încredințată și în care a stat timp de 8 anĭ. In acelaș timp d. Geani anunță și retragerea membrilor din consiliŭ.

D. Geani spune că nu maĭ poate ocupa această înaltă funcțiune, din cauză că afacerile personale nu-ĭ lasă timpul necesar pentru a se ocupa de ea, ast-fel după cum ar dori. Roagă tot odată pe d-niĭ avocațĭ, ca sub nicĭ un pretext să nu încerce a'l face să revie asupra hotărîreĭ ce-a luat'o. D-sa sfîrșește prin a mulțumi colegilor săĭ avocațĭ de încrederea pe care aŭ avut'o în persoana sa, timp de 8 anĭ.

*

După d. Geani, ĭa cuvîntul d. Dărăscu, membru; ca și d. Geani, își anunță retragerea, mulțumind în acelaș timp de încrederea ce i s'a acordat prin alegerea d-sale în consiliul de disciplină. D. Dărăscu opinează și asupra chestieĭ de-a nu se maĭ tolera ca avocațiĭ să se servească de secretarĭ de altă naționalitate de cît Romînĭ și aceștia întrunind oareșĭ-carĭ condițiunĭ.

D. Dărăscu zice că, dacă imprejurările n'ar fi fost ast-fel ca să se retragă actualul consiliŭ, s'ar fi ocupat serios cu această chestie. D-sa reamintește, că acela care s'a ocupat maĭ întîĭ de chestiunea samsarilor este d. Geani, împreună cu actualiĭ membri.

*

Se dă cuvîntul d-luĭ avocat Gavrilescu, care, în cîte va cuvinte, arată inutilitatea consiliuluĭ de disciplină și e de părere, că ar trebui să se desființeze.

Se dă apoĭ cuvîntul d-luĭ avocat Șoimescu, care e și cel din urmă. D-sa arată cauzele pentru carĭ actualul consiliŭ demisionează. Una din cauze, zice d-sa, este ofensa adusă consiliuluĭ de către procurorul general, acum cîte-va zile în urmă, cînd se dăduse un ordin fără ca să se fi pus aceasta și în vederea consiliuluĭ. Prin acel ordin se ridică cu desăvîrșire secretarilor de avocațĭ dreptul să maĭ pătrunză în interiorul palatuluĭ de justiție, așa că, în ziua cînd apăruse acel ordin, oameniĭ polițieĭ palatuluĭ baricadaseră ușile de intrare și nu dădeaŭ voĭe să pătrunză de cît d-niĭ avocațĭ.

Ca urmare a procedăreĭ procuroruluĭ general, d. Șoimescu arată și lipsa de respect a servitorilor palatuluĭ față de avocațĭ. D-sa opinează că noul consiliŭ ar trebui să fie ales din oamenĭ cu maĭ multă energie, ca să nu maĭ fie toleranțĭ față de magistrațĭ, de oare-ce între magistrațĭ și avocațĭ crede că ar trebui să existe oare-care colegialitate.

*

Relativ la cele cîte-va cuvinte spuse de d. Dărăscu cu privire la secretariĭ de avocațĭ, d. Șoimescu zice, că este de altă părere, pe care și-o argumentează cu fapte întîmplate însușĭ d-sale, fapte pentru dovedirea veracitățeĭ cărora învoacă de martorĭ chĭar pe cîțĭ-va din d-niĭ avocațĭ ce eraŭ de față.

Văzînd că discuția ĭa proporțiĭ, d. T. Geani închide ședința, după ce maĭ întîĭ mulțumește d-luĭ Șoimescu de recriminațiunile ce i-a adresat, zicînd că acestea îl vor face și maĭ mult să perziste în demisia d-sale, dacă baroul avocaților ar interveni pe lîngă d-sa, ca să revie asupra hotărîreĭ ce a luat-o.

Ședința se ridică la orele 4, rămînînd să se facă o nouă convocare pentru altă dată, cînd va avea loc și consfătuirea asupra alegereĭ nouluĭ consiliŭ.

Fil.

Domnule director,

Bine-voițĭ vă rog a insera următoarele în onorabilul d-voastră ziar:

Individul Nicolae Popovicĭ, supus ungur, fără meserie, mă urmărește de cîțĭ-va anĭ cu insulte și amenințărĭ, fie pe stradă, prin cafenele orĭ unele ziare.

Nu vroiam să răspund din cauză că îl știam de mult într'o ureche; cum însă zilele trecute m'a insultat pe stradă ĭ-am aplicat cîte-va palme și ĭ-am trimis martorĭ. El însă, în loc de a se bate, căută prin diferite crîmpee de scrisorĭ obținute prin rugăminte și surpriză, cum înșișĭ uniĭ din ceĭ semnațĭ o declară, să mă insulte într'o gazetă din Capitală.

Maghiarul Popovicĭ este prea puțin demn și prea puțin om de onoare pentru ca să intru în polemică cu el și mă mărginesc a declara că nu merită de cît repetarea palmelor pe carĭ îĭ le-am aplicat atît la Bruxelles, cît și aci în Bucureștĭ.

Iată și scrisoarea amicilor:

Iubite amice,

In urma însărcinăreĭ ce ne-aĭ dat pentru a cere o satisfacție prin arme d-luĭ N. Popovicĭ, ne-am prezentat la d-sa care ne-a pus în contact cu martoriĭ d-sale, d-niĭ Pop și Nicolau.

Intrunindu-ne în două rîndurĭ diferite și neputînd cădea de acord nicĭ asupra unuĭ punct, găsim misiunea noastră ca terminată.

Primește, te rugăm, o strîngere amicală de mînă.

(ss). **Caton Teodorian**
» **Georges Bobeyca**

Această scrisoare dovedește că individul Popovicĭ insultă, mănîncă palme și refuză să se bată.

Primițĭ, etc.

Dr. Mihail Valerianu

Pentru depozitariĭ de ziare din provincie

Am fost nevoițĭ să înjumătățim expediția MODEI ILUSTRATE, din cauza numeroaselor cererĭ ce aŭ fost Sîmbătă în Capitală și carĭ epuizaseră întregul tiraj prevăzut. Vom pune însă astăzĭ din noŭ sub presă No. 1 al MODEI ILUSTRATE, și decĭ, vă rugăm să ne încunoștiințațĭ de grabă numărul de exemplare de care maĭ avețĭ nevoĭe ca să puteți fi servițĭ la timp.

Editura „Modeĭ ilustrate“

Impresia meetinguluĭ

Demnitatea, entuziasmul și înțelegerea ce aŭ domnit la meetingul de erĭ aŭ dat acesteĭ manifestațiĭ acel caracter impunător și măreț care mișcă pînă în adîncul sufletuluĭ și dovedește maturitatea politică a poporuluĭ adunat la meeting.

S'a vorbit categoric, s'aŭ făcut declarațiĭ carĭ dovedesc cum privim noĭ, Romîniĭ din regat, vizita regeluĭ Carol la Pesta și aplauze furtunoase aŭ subliniat toate declarațiile patriotice.

*

FOIȚA ZIAR. „ADEVĔRUL“

— 161 —

GORON

Destăinuirile unuĭ polițist

IV. Poliția viitoruluĭ

CAPITOLUL VII

Asasinul generaluluĭ Seliverstoff

Sarcina mi se sfîrșise. Padlewski scăpase.

Eŭ am lucrat după liberul meŭ arbitru, poate nu după convențiile omeneștĭ, dar după instinctul raseĭ noastre care pune mila maĭ presus de orĭ-ce.

De alt-fel mărturiile se urmaŭ cu repeziciune.

D-na Duc-Quercy nevasta ziaristuluĭ socialist bine cunoscut, spuse cum dăduse azil luĭ Padlewski după crimă.

—„Padlewski a venit de a dreptul la mine după ce a săvîrșit crimă.

Nu eram acasă.

Cînd m'am întors mi s'a spsu că un domn mă aștepta de maĭ multe ceasurĭ..

Deschid ușa salonuluĭ.

Daŭ cu ochiĭ de Padlewski care sta răsturaat pe o canapea.

— Ce cauțĭ aci?

— St! Inchide ușa.

Mă supuseĭ.

Imĭ șopti:

Vin de la hotelul de Baden. Am omorît pe Seliverstoff.

— Bine aĭ făcut.

Acest strigăt eși din gura mea fără de voie. Știam că generalul avea o mulțime de victime și moartea luĭ mi se părea o pedeapsă meritată.

— Și atuncĭ, urmă Padlewski, știind că d-ta eștĭ revoluționară am crezut că fac bine să'țĭ spun tot și să'țĭ cer azil.

— Bine aĭ făcut, dar tocmaĭ pentru că sînt revoluționară, poliția va veni să facă percheziție la mine. Ce e de făcut?

Il încredințaĭ d-luĭ Gregoire jurnalist din Algeria care mînca la mine cu soția în ziua aceea.
ceea.

Stătu la el.

La zece seara am dat luĭ Padlewski niște haine de ale bărbatuluĭ meŭ.

Parcă numaĭ era el.

Dar nu trebuia să perdem vremea Poliția putea veni dintr'un moment într'altul.

Plecarăm cîte patru.

Padlewski stătu la d. Gregoire, pînă ce plecă din Paris.

Mă întorseĭ acasă singură cu d-na Gregoire.

Cum ajunseĭ, arseĭ hainele luĭ Padlewski, ca să nu rămîe nicĭ o urmă de trecerea sa pe la noĭ.„

D. Gregoire confirmă tot ce spuse d-na Duc-Quercy.

Atuncĭ parchetul nu maĭ avu ce zice.

Crezu ce spusese Labruyere.

Ce să facă?

Magistrațiĭ se sfătuiră.

Se hotîrî urmărirea luĭ Labruyere a d-neĭ Duc-Quercy a d-luĭ Gregoire, pentru „ascundere de persoană ce știaŭ că a comis o crimă“.

Intr'o dimineață fuĭ însărcinat să mă duc să arestez pe doamna Duc-Quercy și pe d. Labruyere.

Labruyer fu osîndit la 13 lunĭ închisoare, d-na Duc-Quercy la 2 lunĭ și d. Gregoire, care era în Italia dar care telegrafiase că vine, la 8 lunĭ în lipsă.

Labruyere însă fu achitat la apel sub cuvîntul foarte subtil că justiția nu avea nicĭ o dovadă că omul pe care îl trecuse peste graniță fusese Padlewski.

Urmarea ne a încredințat că el fusese.

***

Am vrut să arăt aci că afară de anarhiștĭ maĭ sînt și fanaticĭ politicĭ...

Ultimul act fu moartea luĭ Padlewski.

Padleswski fugise în America.

Acolo ne maĭ primind știrĭ din Europa, plictisit de viață se sinucise.

Sfîrșitul luĭ pare o pedeapsă a provedințeĭ.

Padlewski s'a sinucis pentru că se credea părăsit de prietenĭ, pentru că era fără banĭ, și pentru că trebuise să plece din Europa fără să fi primit sumele destul de importante ce culeseră pentru el coreligionariĭ săĭ politicĭ.

Toate scrisorile recomandate ce'ĭ adresaseră amiciĭ săĭ, alergaŭ după el fără să'l poată ajunge printr'un fel de fatalitate.

VIII

Cadavre anonime

Nu e zi în care să nu se semnaleze prefectureĭ polițieĭ mulțime de disparițiunĭ.

Maĭ toate familiile carĭ vin să ne ceară a căuta vre un dispărut, declară că se tem să nu fi fost victima vre-unuĭ atentat criminal.

Și, cînd e vorba, poate că nu e una la zece miĭ care să fie rezultatul uneĭ crime.

Nimenĭ nu vrea să creadă că bărbatul, saŭ nevasta saŭ fata ce caută, aŭ perit de plăcere une-orĭ, orĭ s'aŭ sinucis.

Toțĭ cred în crime.

Imĭ aduc aminte ce mis'a întîmplat cu un bărbat din lumea cea maĭ bună.

Venise să mă roage să caut pe soția sa care se dusese să comande o pălărie și nu se maĭ întorsese.

O căutase pretutindenĭ...

De geaba!

Cercetaĭ cu el posibilitatea uneĭ sinucederĭ și a uneĭ crime.

Nu aveam la ce crede așa.

Fuĭ silit, cu multă discreție bine înțeles, să vorbesc de vre-o fugă din dragoste.

Aci bărbatul începu să rîdă.

— Mă iartă, îmĭ zise, de sigur n'am poftă de rîs, dar gîndul acesta e eșa de ciudat, așa de absurd pentru cine-va care ar cunoaște pe nevastă-mea!.. Pe mine să mă înșele nevasta?... O sfîntă poate oare înșela pe soțul eĭ.

Mă înclinaĭ cu tot respectul datorat nobilelor iluziĭ.

Apoĭ bărbatul reluă spre marea mea mirare:

— Vreĭ să-țĭ spun eŭ, d-le șef, ce cred eŭ?

— Mă rog...

— Eĭ bine, cu toate că nevastă-mea are simțiminte religioase, e cam cochetă și e și nervoasă tare. Mĭ-e să nu fi pĭerdut vre un moment capul trecînd pe la Luvru saŭ Bon-Marché!.. Imĭ vine a crede că va fi pus mîna pe ceva în aceste magazine... să nu fie la depozit.

Mă uitam la el cu milă.

El, om din lumea mare, prefera să creadă că soția sa furase de cît să creadă că are amant.

Am vrut să'ĭ fac plăcere.

M'am dus cu el la depozit.

N'o găsirăm.

Peste cîte-va zile am aflat că un tînăr, fiul amiceĭ celeĭ maĭ intime a dameĭ dispărute, eșise și el într'o seară și nu se maĭ întorsese acasă.

N'avuĭ ce face.

Inștiințaĭ pe bărbat că sfînta nu era hoață și că răpise pe un bărbat cu zece anĭ maĭ tînăr de cît ea.

Iacă ce valoare aŭ amănuntele date de familiĭ.

Din nenorocire une-orĭ se întîmplă lucrurĭ maĭ triste de cît faptul de maĭ sus.

Pe la sfîrșitul anuluĭ 1888 o damă Od... veni să ceară la poliție ajutor ca să caute pe soțul săŭ care plecase într'o dimineață să caute o ocupație și nu se maĭ întorsese.

Era om în vîrstă.

Avea nume de om foarte serios și cum se cade.

Soția sa credea că fusese asasinat.

Agențiĭ nu credeaŭ așa.

(Va urma)

In sală eraŭ membriĭ aĭ tutulor partidelor politice și nicĭ o voce n'a făcut notă discordantă. Toțĭ aŭ aplaudat cu entuziasm declarațiunile patriotice.

Oratoriĭ s'aŭ înfățișat acolo ca membri aĭ Ligeĭ și aŭ lăsat de o parte părerile lor asupra politiceĭ interne. Nu s'aŭ preocupat de vinovăția acelora carĭ aŭ făcut vizita la Pesta. Eĭ aŭ ținut numaĭ să răspundă afirmărilor ziarelor unguresțĭ și aŭ răspuns astfel, în aplauzele entuziaste ale miilor de manifestanțĭ, în cît de sigur și ceĭ maĭ șoviniștĭ dintre Ungurĭ vor ștĭ de azĭ înainte care e adevărata părere a noastră în chestia națională.

*

Peste tot, dupe meeting, se discuta asupra impozanteĭ manifestațiunĭ și toțĭ vorbeaŭ cu mîndrie de demnitatea și judecata cu carĭ s'a manifestat de astă dată.

*

Liga a reînviat. Liga va trăi de azĭ înainte. Liga a redevenit asociația națională în jurul căreia se vor grupa toțĭ patrioțiĭ.

Și de astă dată am dat dovada patriotizmuluĭ nostru entuziast și a judecățeĭ noastre mature.

Ianus.

Societățile *Nicovala, Dalta, Dezzobirea, Fer și metal, Egalitatea, Tipografiiĭ socialiștĭ, Viitorul, Pielariĭ, Clubul ceh, Curelariĭ, Turnătoriĭ*, etc. aŭ făcut erĭ o procesiune pe străzile Capitaleĭ, după care s'aŭ îndreptat la Vila regală, unde a avut loc o serbare populară.

Produsul serbăreĭ este destinat sporireĭ fonduluĭ necesar înființăreĭ tipografieĭ ziaruluĭ *Lumea Nouă*.

Din Sofia nĭ se scrie că Romîniĭ d'acolo aŭ hotărît înființarea unuĭ club romînesc.

La Sofia trăiesc foarte mulțĭ Romînĭ din Macedonia. Eĭ se bucură de cea maĭ mare considerațiune în Bulgaria și formează clasa comercială cea maĭ bogată din Sofia.

Serbarea de la sfînta Ecaterina

Erĭ dimineață s'a făcut cu multă solemnitate punerea pietreĭ fundamentale a noueĭ clădirĭ a școaleĭ pentru învățătura poporuluĭ romîn.

Serviciul divin s'a început la orele 10 dimineața și a fost oficiat de archiereul Dosofteĭ Botoșăneanul azistat de un cler numeros.

Serbarea a avut loc în una din sălile cele maĭ marĭ ale vecheĭ clădirĭ.

Un public numeros, compus din membri aĭ societățeĭ profesorĭ și înalțĭ funcționarĭ aĭ statuluĭ, a azistat la această serbare.

Dintre miniștri aŭ luat parte d. Dimitrie Sturdza și d. Haret, ministrul de instrucțiune, cu d-na. De asemenĭ d. Robescu, primarul Capitaleĭ, cu d-na, d. Chrihan, secretarul general al primărieĭ, cu d-na, ajutoriĭ de primarĭ Soĭacolu și Bursan, d-niĭ procurorĭ de casație Filitis și Sărățeanu, Exarhu senator, Procopie Dimitrescu, Dobrescu, Miclescu, Crătunescu prof. universitar, colonel Năsturel, Nănoveanu, Adamescu, Alexandriu farmacist, P.Dulfu, Pencoviciĭ, Toma Brătianu, Dragomir Dimitrescu, directorul cultelor, Ștefan Ion, inspector al învățămîntuluĭ secundar, arhiereul Valerian Rîmniceanu, Rîureanu, Popescu, directorul învățămîntuluĭ primar, arhitectul Petricu, Otescu, membru în consiliul permanent, etc., etc.

*

După terminarea slujbeĭ religioase, d. Lahovari, președintele înalteĭ curțĭ de compturĭ și președintele societățeĭ, a pronunțat un lung discurs arătînd, progresele pe carĭ le-a făcut această societate și școala de la înființarea eĭ și pînă azĭ, pomenind pe toțĭ generoșiĭ donatorĭ și membriĭ activĭ aĭ eĭ.

D. Dimitrie Sturdza a răspuns d-luĭ Lahovari, asigurîndu-l că inițiativa privată va avea tot deauna concursul statuluĭ, cînd va fi vorba de cultivarea poporuluĭ.

D. Șonțu, profesor al acesteĭ școale, a citit o poezie ocazională, după care apoĭ d. Petre Gîrboviceanu a dat citire actuluĭ comemorativ care trebuia să fie pus în piatra fundamentală.

*

După aceasta, clerul și tot publicul prezent aŭ trecut la noua clădire unde d. Sturdza, d. Haret, d-na Robescu etc. cu mistria de argint aŭ pus var peste piatra fundamentală.

Serbarea s'a sfîrșit prin servirea obicĭnuiteĭ șampaniĭ, la carĭ s'aŭ ținut maĭ multe toasturĭ: de către d-niĭ Sturdza, Laurian, Exarhu, P. Gîrboviceanu, Haret, Lahovari, Robescu, etc.

Vechia clădire era frumos decorată cu steagurĭ și verdeață, iar eleviĭ școaleĭ aŭ cîntat în timpul serbăreĭ diferite imnurĭ școlare, sub conducerea d-luĭ Bănulescu.

La orele 12 p. m. totul s'a sfîrșit în cea maĭ perfectă liniște.

Presa a fost reprezentată la această serbare prin ziarele „Adevĕrul", „Voința", „Liberalul" și „Timpul."

V.

Cu trenul de azĭ dimineață, d. Const. Mille a plecat în străinătate. D-sa va lipsi cel mult pînă la 5 Octombrie.

Sîmbătă a apărut primul număr din *Moda ilustrată*. Imediat ce a fost pus în vînzare, *Sala noastră de depeșĭ* și biurourile administrațiuneĭ *Adevĕrului* aŭ fost inundate de lumea curioasă ca să vadă o gazetă romînească de mode și ilustrațiĭ.

Succesul obținut a întrecut așteptările noastre. Toțĭ cumpărătoriĭ *Modeĭ* aŭ fost pe deplin mulțumițĭ de reușita ilustrațiilor și de bogăția materieĭ ce coprindea. Vestea aparițieĭ și a succesuluĭ s'a lățĭ ca fulgerul și pînă tîrziŭ seara biurourile n'aŭ putut fi închise din cauza numeroșilor vizitatorĭ și cumpărătorĭ aĭ *Modeĭ*, carĭ circulaŭ prin biurourile *Săleĭ de depeșĭ*. Modicitatea prețuluĭ —*20 banĭ exemplarul*—adăugată la perfecțiunea ilustrațiilor—în număr de peste 15— a contribuit de asemenea mult la splendidul succes repurtat erĭ de *Moda ilustrată*. *Sala de depeșĭ a Adevĕruluĭ* editînd acest ziar de mode, a răspuns, după cum se constată, uneĭ necesitățĭ simțite.

Incurajarea ce i-a arătat erĭ publicul dovedește aceasta, și editura ținînd seamă de această încurajare, va căuta din ce în ce să facă din *Moda ilustrată* un ziar instructiv și folositor, un povățuitor de bun gust al familiilor.

Noul minister grecesc

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*")

Viena, 20 Septembrie. — Se asigură că ministerul se va constitui precum urmează: D. Zaimis, președinte al consiliuluĭ și interne; Mavrocordat, afacerile străine; generalul Smoleoski, rezbelul; amiralul Canaris, marina și Streit, guvernatorul Bănciĭ naționale, finanțele.

D-nu Delyannis a publicat un comunicat, dezaprobînd pe d-nu Zaimis și zicînd că nu recunoaște ministerul pe cale de formațiune. Sciziunea partiduluĭ este desăvîrșită.

Noui inundațiĭ în Franța

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Paris, 20 Septembrie. — Niște ploĭ torențiale aŭ făcut să crească rîurile și torentele departamentelor Aude, Ariège, Haute Garonne și Pyrénées. Maĭ multe sate aŭ fost inundate, maĭ multe podurĭ aŭ fost luate de apă și o mulțime de case amenință să fie ruinate. Papubele sînt considerabile.

Doctor Carmen Silva

(Serviciul teleg. al „Agenției Romîne")

Budapesta, 20 Septembrie.—Universitatea din Budapesta a ales pe m. s. regina Romînieĭ, doctor onorar. O deputație va remite diploma m. s. regineĭ Elisabeta.

Noul minister spaniol

(Serv. telegrafic al „Agenției Romîne")

Madrid, 20 Septembrie.—D-nu Sagasta a fost însărcinat să formeze cabinetul. — Miniștriĭ vor depune jurămînt mîine.

Ciocnire de trenurĭ

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Viena, 20 Septembrie.—Erĭ s'a întîmplat o ciocnire la stația Schoenfeld între locomotiva expresului-orient și două vagoane încărcate cu marfă; acestea și locomotiva aŭ suferit stricăciunĭ; nimenĭ n'a fost rănit.

Ediția de seară

Noul minister grecesc

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Lista ministerială. — Atitudinea D-luĭ Delyanis. — Prestarea jurămîntuluĭ. — Vocĭ de ale preseĭ

Atena, 20 Septembrie. — Iacă cum se compune lista oficială a nouluĭ minister: D-nu Zaimis, președinția consiliuluĭ și afacerile străine; generalul Smolenski, resbelul; colonelul Korpas, interne; Strait, finanțele; Toman, justiția; Papagiotopulo. instrucția publică; căpitanul Kadjikyriako, marina.

Miniștriĭ vor depune jurămîntul mîine.

*

Atitudinea d-luĭ Delyanis care și-a dat toate silințele pentru a face să cază combinația de maĭ sus, este în general desaprobată.

Cițĭ-va delyaniștĭ militanțĭ aŭ refuzat să intre în minister acuzînd în mod violent pe d. Zaimis că a trădat cauza delyanismuluĭ. Ruptura între d-niĭ Zaimis și Delyanis este desăvîrșită.

Pentru prima oară de data asta un catolic, Toman, devine ministru în Grecia.

*

Atena 21 — Miniștriĭ aŭ prestat jurămînt în mîinile Regeluĭ.—Mulțimea îngrămădită în jurul palatuluĭ a primit cu simpatie pe nouiĭ miniștriĭ și a aclamat pe generalul Smolensky.

Presa primește în mod favorabil noul minister; numaĭ ziarele delganiste îl atacă.

*

Asty zice să înțelepciunea regeluĭ și atitudinea hotărîtă a preseĭ independente aŭ scăpat țara de o criză, la care o tîra o cameră orbita de pasiunĭ.

„Akropolis" zice că numaĭ o amenințare de întoarcerea D-luĭ Delyannis la putere ar umple de oroare Grecia și Europa.

„Scrip" zice că întoarcerea la putere a d-luĭ Delyanis este cu neputință și ar fi o rușine pentru țară.

Discursul D-luĭ Barthou

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîn*)

Bayonne, 21 Septembrie. — D-nu Barthou a pronunțat un discurs la banchetul ce s'a dat aci.

Vorbind de alegerĭ, a zis că acestea vor fi decisive pentru țară, și vor marca orientarea definitivă către republica radicală saŭ jacobină saŭ către republica liberală și progresistă. Cestiunea va fi pusă între aceia carĭ voesc să menție cuceririle revoluțiuneĭ de la 1789 și aceia carĭ le ruinează saŭ le compromite.

Remaniare ministerială turcească

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Constantinopol, 21 Septembrie. — Se zice că niște bande de insurgențĭ bulgarĭ s'aŭ ivit în vilaietul Uskab.

Tewfik-pașa, președintele Curțiĭ de compturĭ, a fost numit ministru de finanțe; Mazil-pașa, ministru de finanțe a fost numit director general al vămilor și Hasanfehmi, director general al vămilor, a fost numit președinte al Curțiĭ de compturĭ.

Știrĭ telegrafice

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Viena, 21 Septembrie. — Regele Saxeĭ a sosit azĭ dimineață; a fost primit la gară de împăratul Franz Ioseph. Ceĭ doĭ suveranĭ s'aŭ salutat în mod foarte cordial și s'aŭ îmbrățișat de două orĭ.

Berlin, 21 Septembrie. — Prințul de Hohenlohe, cancelarul Imperiuluĭ, a sosit azĭ la miezul nopțiĭ venind din Baden-Baden.

Paris, 21 Septembrie.—Azĭ s'a inaugurat la St.-Céré, departamentul Lot, monumentul mareșaluluĭ Canrobert. Aŭ asistat la ceremonie generalul Billot și atașațiĭ militarĭ aĭ RusieĭRusieĭ, Turcieĭ, Engliteriĭ și Italieĭ.

La banchet generalul Billot a ridicat un toast în sănătatea ofițerilor străinĭ la care a răspuns generalul Frederichs.

Roma, 21 Septembrie.—Opinione *zice că ocuparea Kasaleĭ de Italia va înceta cel maĭ tîrziŭ la 25 Decembrie. Dacă Englitera n'ar fi mers la Kasala, Italia n'ar fi prelungit cu o singură zi măcar sacrificiile ce a făcut pînă acum.*

Ultime informațiunĭ

„Tribuna" despre vizita regeluĭ

In numărul săŭ de la 21 Septembrie „Tribuna", organul comitetuluĭ național de peste munțĭ, publică în loc de revistă un însemnat articol intitulat *Către poporul romîn* și datorit peneĭ unuĭ membru fruntaș al partiduluĭ național.

Articolul are ca *moto* următorul verset din biblie:

„Nu-ĭ ertat să îndrăzneștĭ răŭ de rege să vorbeștĭ, de bătrînĭ, de archiereĭ, de judecătoriĭ tăĭ."

Acest moto este cea maĭ aspră critică ce se poate face în Transilvania ultimuluĭ act de politică externă al regeluĭ Carol. In tot decursul articoluluĭ nu se maĭ pomenește nicĭ o vorbă despre rege, se arată însă că în fața acțiuneĭ „diplomațieĭ" toțĭ Romîniĭ trebuie să se adune strîns la o laltă pentru a apăra marea cauză națională.

*

Dar maĭ bine să dăm în următoarele cuvîntul mareluĭ fruntaș din mișcarea națională:

„Astăzĭ se petrec fapte de cea maĭ mare importanță, nu numaĭ pentru noĭ Romîniĭ din Transilvania și Ungaria, ci pentru întreg poporul romîn din Orient.

„De vre-o doĭ anĭ încoace simțiam zilnic, că uniĭ factorĭ importanțĭ aĭ viețeĭ noastre naționale voesc să introducă într'o nouă fasă lupta noastră de existență.

„Maximile trecutuluĭ maĭ apropiat eraŭ la frațiĭ noștri de peste Carpațĭ în resumat vederile luĭ Ioan Bratianu, care în mod alegoric s'a fost exprimat o dată ast-fel:

„Cînd cumnatul meŭ va certa pe soru-mea eŭ nu-mĭ voiŭ ridica brațul, însă cînd cumnatul meŭ va ridica pumnalul spre a ucide pe soră-mea, atuncĭ îmĭ voiŭ ridica brațul". Fiind considerată lupta de rasă sub a căreĭ greutățĭ gemem, ca o încercare de exterminațiune și amalgamisare, conduita diplomațieĭ regatuluĭ romîn concluda cu drept cuvînt, că pînă ce dăinuește această luptă în Transilvania și Ungaria, și pînă cînd dreptele postulate ale poporuluĭ romîn, în această nefericită țară, nu vor fi pe deplin asigurate: o apropiere serioasă și sinceră a regatuluĭ romîn către tripla alianță este imposibilă; iar noĭ ceĭ apăsațĭ și neîndreptățițĭ cu drept cuvînt reclamăm drepturile noastre în fața Europeĭ, ca să se știe: că aicĭ dăinuesc stărĭ de lucrurĭ insuportabile pentru poporul romîn, și ca starĭ fac imposibilă buna înțelegere și o convețuire pacinică între popoarele din acest stat.

„Lupta începută contra naționalităților, continuă a fi din zi în zi tot maĭ aspră. Puterea publică nu e condusă de principiile ecuitățiĭ și dreptățiĭ, pușcăriile sînt pline de bărbațĭ nevinovațĭ a căror singură vină e că-șĭ iubesc neamul și cutează a arăta aceasta. Libertatea cuvîntuluĭ și a preseĭ sînt înlăturite, exercitarea simplă a drepturilor cetățeneștĭ pentru Romînĭ, are ca urmărĭ: închisorĭ și amenzĭ. Se șterg prin forța publică și să opresc și cele maĭ nevinovate expresiunĭ ale existențeĭ naționalităților din stat, și cel maĭ cras șovinism îșĭ joacă jocul săŭ draconic în deosebĭ asupra Romînilor. Faptele vorbesc destul de elocvent. Inima ni se strînge de durere și o profundă îngrijire ne cuprinde privind situația în care ne aflăm.

*

„Ni se impune întrebarea, dacă este posibil ca frațiĭ noștri de peste Carpațĭ să fi uitat toate legăturile frățeștĭ carĭ ne leagă prin identitatea de rasă, de sînge, de credință? E cu neputință!

Oare o situație plină de marĭ pericole, pentru existența regatuluĭ Romîn, îĭ constrînge de a-șĭ înăbuși iubirea de frate, și de a ne lăsa în prada sorțiĭ? Maĭ mult. Sunt silițĭ oare a strînge mîna care ține arma menită spre nimicirea noastră și sunt oare constrînșĭ a decora cu insigniile eroicului stat romîn, acele pepturĭ, carĭ sunt pline numaĭ de cea maĭ nemărginită ură și dispreț față de tot ce e romînesc?! Din cele-ce putem ști și cunoaște în diplomația europeană, asemenĭ pericole nu se văd. Orĭ doară fără consimțimîntul poporuluĭ romîn, se petrec toate lucrurile pe carĭ le vedem?! Asta am crede-o de imposibil, pentru-că popoarele libere sunt stăpîne pe soarta lor.

„Nu aflăm motivarea faptelor împlinite, nu cunoaștem motivele, carĭ le-aŭ produs, și ne vedem desarmațĭ într'un mod neașteptat în toată lucrarea noastră, obținută într'un restimp de 3 decenii, întru apărarea existențeĭ și a drepturilor naționale.

„Ast-fel constrînșĭ, pe neașteptate, și silițĭ a fi martoriĭ uneĭ lucrărĭ diplomatice, mînă în mînă, în favorul dușmanilor noștri secularĭ, și a simțĭ rușinea uneĭ victoriĭ morale a inimicilor noștri, obținută chiar de la frațiĭ noștri, ne simțim înzecit datorința, ca să spunem sus și tare, că Romîniĭ din Transilvania și Ungaria nu numaĭ nu sunt egal îndreptățițĭ, ci maĭ ales sunt strivițĭ, întemnițațĭ, și zilnic batjocorițĭ.

*

„Fie însă lucrarea diplomațieĭ, orĭ de ce nuanță și categorie, noĭ Romîniĭ din Transilvania și Ungaria, ținem sus drapelul național, ne pretindem drepturile răpite, și pînă la satisfacerea acelora ne lasă recĭ orĭ-ce lucrare de înfrățire, care 'șĭ-ar găsi deslegarea chiar și pe cale diplomatică.

„Declinăm de la noĭ toată rĕspunderea pentru o eventuală desamăgire, la care s'ar trezi diplomațiĭ carĭ fac socotelile lor fără învoirea popoarelor lor, și cu desconsiderarea situaț unit create prin volniciile dușmănoase.

„Conjurăm decĭ, după toate acestea pe toțĭ frațiĭ noștri, carĭ țin la numele de Romîn, să se înroleze sub stindardul național, conjurăm pe toată suflarea romînească, să considere de datorință sfîntă susținerea și realizarea programuluĭ național, sancționat prin jurămîntul de pe cîmpul libertățiĭ, și din noŭ primit și enunțat în anul 1881.

„Să venim, toțĭ în frățească armonie și să dăm dovezĭ, că sîntem solidarĭ în resoluția noastră de a ne apăra limba, legea și de a ne pretinde partea ce ni-se cuvine ca unuĭ popor înaintat în cultura sa națională, atît pe baza existențeĭ noastre, cît și din punct de vedere al drepturilor noastre istorice, ca a uneĭ națiunĭ autochtone.

„In aceste momente de mare importanță vom săvîrși un act măreț și demn, arătîndu-ne independențĭ în gîndirile și în lucrarea noastră, perseverențĭ în lupta dreaptă ce am susținut cu atîtea jertfe, dacă vom convinge lumea, că precum în trecut, așa și astăzĭ, precum și în viitor, independențĭ de orĭ-ce influență, lăuntrică orĭ exterioară: susținem și vom susținea sus și tare stindardul național".

Dal.

Astăzĭ începe examenul căpitanilor medicĭ pentru gradul de maĭor.

Nu s'aŭ prezentat de cît doĭ candidațĭ.

La Craiova se va începe construirea uneĭ marĭ cazărmĭ pentru regimentul I de călărașĭ care actualmente îșĭ are sediul la T.-Severin.

Consiliul comunal din Craiova se ocupă cu alimentarea orașuluĭ cu apă bună de băut.

In curînd comisiunea de inginerĭ se va ocupa în special de această chestiune care, odată rezolvată va face din Craiova un oraș într'adevăr salubru.

O societate franceză s'a oferit d-luĭ Cantacuzino-Nababul să construiască un hotel foarte mare și luxos pe locul de pe bulevardul Academieĭ-colț cu str. Academieĭ.

Societatea franceză voește să facă din acest hotel un fel de stabiliment enorm în care să fie hotel, cafenea, club, berărie și cofetărie.

Regele va sosi în Capitală pe la finele acesteĭ lunĭ și va fi însoțit de prințul Ferdinand pentru care clima din Sinaia a devenit prea aspră.

Guvernul pregătește regeluĭ o primire strălucită, sperînd să provoace ast-fel manifestațiunĭ dinastice în favoarea prințuluĭ Ferdinand.

Prințul și regele vor sta numaĭ cîte-va zile în Capitală, de unde apoĭ cel d'întîĭ va pleca în străinătate pentru vre-o șase lunĭ, iar regele se va reîntoarce la Sinaia, unde va rămînea pînă la 14 Noembrie.

Pînă acum cîte-va zile se credea că prințul Ferdinand va pleca direct din Sinaia în străinătate, fără a maĭ veni în Capitală, dar guvernul a cerut acum în urmă ca prințul să vie maĭ întîĭ la Bucureștĭ pentru a i se face manifestația de dinasticizm.

In urma Meetinguluĭ de ierĭ foarte multă lume s'a înscris la *Ligă.*

Comitetul *Ligeĭ* **este decis să înceapă o acțiune maĭ energică și să organizeze lupta ast-fel în cît să poată dispune de mijloacele necesare.**

Vre-o 80 de teleormănenĭ, în frunte cu deputațiĭ locali, aŭ venit de erĭ în Bucureștĭ pentru a cere guvernuluĭ înlocuirea actualuluĭ prefect, D. Chintescu, cu D. Bildirescu.

Tot vechia luptă în contra luĭ Chirițopolu.

Teleormănenĭĭ s'aŭ prezintat erĭ la D-nu Dim. Sturdza și Gogu Cantacuzino.

Scandalul de la Domeniĭ

Printre funcționariĭ ministeruluĭ de Domeniĭ domnește o mare agitație din cauza bașibucestelor măsurĭ luate de d. Stolojan.

Se știe că aproape la toate ministerele, și 'n deosebĭ la cel de finance și domeniĭ, pe lîngă numărul fics de funcționarĭ, așa zișĭ budgetarĭ, maĭ e și altă clasă, zisă diurnistă, care e plătită dintr'un fond ce se ia din veniturile serviciuluĭ la care funcționează; această clasă de funcționarĭ exclusivamente îndeplinește atribuțiile numeroase ce decurg din serviciŭ la care e atașată. De notat încă, această categorie de funcționarĭ a egzistat de foarte îndelungată vreme, de la înființarea chiar a serviciilor respective și sub toate guvernele, —o probă vădită că se simțea nevoie de ea.

Eĭ bine, din senin și fără nicĭ un motiv bine-cuvîntat, maĭ ales acum la începutul ernel, d. Stolojan, secondat de Sisilică, dintr'un condeiŭ, aŭ suprimat toate posturile de diurniștĭ, lăsînd pe drumurĭ o sumă de nenorocițĭ carĭ n'aveaŭ altă speranță pentru familiele lor grele, de cît leafa ce o primeaŭ de aicĭ; țĭ-e maĭ mare mila cînd vezĭ pe aceștĭ oamenĭ îmbătrînițĭ în slujba statuluĭ, că sînt aruncațĭ pe strade, peritorĭ de foame! Și cînd te gîndeștĭ că la acest departament furnică atîțĭ parazițĭ, carĭ încasează lunar cîte 5 și 600 leĭ, fără a da pe la minister de cît la leafă!

*

D. ministru spune că a luat aceste măsurĭ ca să facă economie.

In realitate însă suprimă posturĭ necesare, dă afară funcționarĭ cu 100 și 150 de leĭ pe lună și carĭ munceaŭ serios, pentru ca să poată crea sinecure de 500—600 și 1000 leĭ lunar agenților electoralĭ, oamenilor cu carĭ aŭ aranjat scandalurĭ în timpul opozițieĭ.

La ministerul domeniilor s'aŭ adăpostit toțĭ aceĭa carĭ făceaŭ scandalurĭ în epoziție. Eĭ primesc lefurĭ grase fără ca să facă serviciŭ.

*

Toțĭ șefiĭ de serviciŭ sînt scandalizațĭ de măsura luată acum de ministru și prin care se destitue 19 funcționarĭ. Serviciile se dezorganizează și se introduc tot maĭ mulțĭ favorițĭ carĭ nu muncesc.

Agitația amenință să ia proporțiĭ marĭ.

D. Iorgu Radu și-a dat demisia din consiliul comunal de Fălticenĭ.

Demisia d-luĭ Radu a fost primită.

Ministerul domeniilor a numit o comisiune, compusă din D-niĭ Saligny, directorul general al C. F. R., V. C. Munteanu, directorul școaleĭ de agricultură de la Herăstrăŭ, și C. Mironescu, inginer-inspector, care să visiteze lucrările de desecare a insuleĭ Sf. Gheorghe de la gurile Dunăreĭ.

După îndeplinirea sarcineĭ sale, Comisiunea va înainta un raport ministeruluĭ, prin care îșĭ va da tot-odată părerea dacă se poate încheia un contract cu D-niĭ Waston și Youell în privința desecăreĭ aceleĭ insule.

Azĭ se începe în Capitală concursul pentru obținerea burseĭ din fondul Simonidi, pentru studiarea chimieĭ în străinătate.

Comisiunea examinatoare se compune din d-niĭ: Atanasescu, președinte, Buțureanu și Petricu membri.

La palatul de justiție se va creĭa un noŭ post de sub-comisar clasa II-a pe lîngă comisarul cl. II ce deja locuește în acest palat.

Comisiunea însărcinată pentru verificarea biletelor carĭ aŭ cîștigat la loteria funcționarilor publicĭ s'a întrunit alaltă-erĭ la primărie și a constatat că foarte multe bilete prezentate sînt falșificate.

D. Sturdza a plecat aseară la Sinaia

In ziua de 26 Octombrie va avea loc tragerea loterieĭ spitaluluĭ Elisabeta Doamna Caritatea gălățeană.

Ministrul de interne a aprobat modificarea budgetelor orașelor Brăila și Galațĭ pe exercițiul anuluĭ 1898.

Direcțiunile școlilor militare din Iașĭ și Craiova aŭ înaintat ministeruluĭ de războiŭ tablourile de eleviĭ admișĭ și prezentațĭ pînă la 12 Septembrie în acele școlĭ.

Din aceste tablourĭ se constată că la Iașĭ aŭ maĭ rămas 8 locurĭ vacante, iar la Craiova 4, carĭ aŭ și fost complectate prin admiterea elevilor corigențĭ și a acelor carĭ, reușițĭ în luna Iulie la examen, n'aŭ putut fi admișĭ pînă acum din cauza lipseĭ de locurĭ.

D. general Argetoianu, inspectorul geniuluĭ, s'a reîntors din inspecția ce a făcut'o corpuluĭ întîĭ de armată și regimentuluĭ 2 de geniu din Focșanĭ.

D-sa a raportat azĭ ministruluĭ de războiŭ rezultatul inspecțieĭ sale.

Jacques Vingtras!
Jacques Vingtras!
Jacques Vingtras!

sînt esclamările pe carĭ zilnic le găsim în sutele de scrisorĭ sosite la redacție din partea cititorilor foițelor noastre.

De cînd am anunțat publicarea apropiată a aceteĭ opere de mare valoare a celebruluĭ *Vallès* **cititoriĭ, și maĭ ales cititoarele** *Adevĕruluĭ*, **nu ne daŭ răgaz și cer publicarea cît maĭ de grabă a noueĭ foițe.**

Cititoriĭ — și dintre aceștia cea maĭ mare parte tinerime studioasă — caută să admire în noul roman ce vom da, puternicul talent al aceluĭ care a întrupat în sine pe omul luptînd o viață întreagă cu suferințele și mizeriile pentru o cauză mare și sfîntă.

Cititoarele sînt doritoare să asiste — citind acest roman— la scenele uneĭ viețĭ carĭ presintă un deosebit interes și deșteaptă toate emoțiile puternice ale sufletuluĭ omenesc.

Jacques Vingtras **este descrierea uneĭ viețĭ jalaice petrecute de un om rar în omenire și numaĭ ast-fel se explică dorința neastîmpărată a publiculuĭ cititor să vadă cît maĭ curînd în foița Adevĕruluĭ noul roman ce am anunțat.**

Eĭ bine, astăzĭ sfîrșindu-se foița Destăinuirile unuĭ polițist, vom începe în numărul nostru cu data de Sîmbătă 2 Septembrie noul roman Jacques Vingtras.

SPORT

Erĭ a avut loc la velodromul romîn a treia alergare internațională, la care aŭ luat parte șapte campionĭ străinĭ. Numerosul public care a asistat la această alergare, a urmărit-o cu cel maĭ mare interes.

La cursa de biciclete pentru campionat a eșit I d. Nițulescu, care a fost proclamat campionul Romînieĭ, primind medalia de aur. Al doilea a eșit d-nu Cantili, primind medalia de argint și al treilea d. Mihăilescu, care a luat medalia de bronz.

La a doua cursă (biciclete) marele premiŭ Bucureștĭ, a fost cîștigat de d. Pasini. italian; premiul al II-lea de d. Tomaselli, italian; al III-lea de d. Nițulescu și al patrulea de d. Michelet, francez.

La cursa a treia, pe bicicletă, rezervată numaĭ străinilor, a cîștigat premiul I d. Tomaselli, premiul al II-lea, d. Pasini, premiul al III-lea d. Lorion și premiul al 4-lea d. Heller.

La cursa a patra, pe biciclete aŭ luat parte alergătoriĭ carĭ n'aŭ eșit la semi-finala de Joĭ și la a cincia, care n'aŭ cîștigat premiul la cursa a doua de azĭ a mareluĭ premiŭ de Bucureștĭ.

Aŭ luat premiul I d. Max; premiul II d. Mihăescu; premiul III de Neppel și premiul al 4-lea d. Pucher.

La cursa a cincea pe tandem marele premiŭ al tribunelor, aŭ luat premiul I echipa Pasini-Tomaselli; premiul II Mihăescu-Max; premiul III Michelet-Neppel și premiul al 4-lea Pucher-Nițulescu.

La cursa cea din urmă, pe tandem 10 kilometri, 30 tururĭ, aŭ eșit: întîĭ echipa Pasini-Tomaselli; al doilea Neppel-Mihăescu și al treilea Pucher-Nițulescu. Echipa Stavri-Cantili a fost dublată.

D. Nițulescu, după ce a fost proclamat campion al Romînieĭ și juriul i'a pus la pept medalia de aur, a făcut un tur pe pistă împreună cu d. Cantili, care a cîștigat medalia de argint.

Amîndoĭ aŭ fost primițĭ de public cu aplauze nesfîrșite.

OFICIALE

* D. I. B. Doxescu, actual judecător de instrucție la tribunalul Constanța, a fost numit președinte la tribunalul Tulcea, în locul d-luĭ N. G. Tocica, decedat.

* N. N. Simionescu, actual judecător de ședință la tribunalul Constanța, a fost numit judecător de instrucție la acelașĭ tribunal, în locul vacant.

* D. Al. Delladecima, actual judecător la ocolul Constanța, a fost numit judecător de ședință la tribunalul Constanța, în locul vacant.

* D. I. Antoniade, actual judecător la ocolul Balta-Albă, din județul Rîmnicu-Sărat, a fost numit în aceeașĭ calitate la ocolul Constanța în locul vacant.

* D. I. I. Aurel, fost supleant de tribunal, a fost numit judecător la ocolul Balta-Albă, în locul d-luĭ I. Antoniade, permutat.

Licitațiunĭ

— La 4 Octombrie 1897, orele 4 p. m. se va ține licitațiune, la eforie, pentru furnizarea fînuluĭ și ovăzuluĭ necesare întreținereĭ cailor de la spitale în cursul exercițiuluĭ 1897—98.

— Se scoate din noŭ în licitațiune reconstrucția poduluĭ No. 187 de pe șoseaua Tîrgu-Frumos—Hîrlăŭ Valoarea după deviz este de leĭ 3,365, banĭ 78. Licitațiunea se va ține la acest minister și la prefectura județuluĭ Iașĭ, în ziua de 23 Septembrie 1897, la orele 11 ante-meridiane precis.

— Se scoate din noŭ în licitație construcția unuĭ dig și a 5 spargheţurĭ la podurile de fier peste Buzăŭ și Oreava. Valoarea după deviz este de leĭ 3.876, banĭ 12. Licitațiunea se va ține la acest minister și la prefectura județuluĭ Buzăŭ în ziua de 23 Septembrie 1897, la orele 11 ante-meridiane precis.

— Se dă în întreprindere construcțiunea uneĭ latrine în portul T.-Severin din județul Mehedinți. Valoarea după deviz este de leĭ 3.344, banĭ 2. Licitațiunea se va ține la acest minister și la prefectura de Mehedinți în ziua de 22 Octombrie 1897, orele 4 p. m. precis.

Pentru gospodine

Contra rugineĭ.— Am maĭ dat aci o formulă pentru combaterea rugineĭ. Iată aci alta care, după spusa unuĭ distins chimist, ar fi și maĭ eficace: uleĭ de in fiert cu protoxid de manganeză 5 părțĭ; esență de terebentină 2.25 părțĭ; benzină 0.25 părțĭ. Total se aplică pe ferul ce voim să'l păstrăm de rugină.

Gastr.

MODE

Costum de oraș

Stofă gris. Guler înalt și înconjurat de un galon. Mânecile bufante la braț și strînse la mînă. Pălăria simplă de o culoare la fel cu rochia.

Laura

SPECTACOLE

Cea stic neglijența ce a domnit, sub fosta administrație, la *Sală de spectacole a Băilor Eforieĭ*, azĭ a luat un sfîrșit, căcĭ cunoscutul director Haimovicĭ a luat în antrepriză această frumoasă sală și o va readuce iarășĭ în stare de prosperare. Numele d-luĭ Haimovicĭ ajunge ca să-ĭ putem asigura o reușită deplină.

Grădina Mitică Georgescu, str. Cîmpineanu.—Teatru de varietățĭ. Trupa Burienescu.

Grădina Cosmo.—Concert muzical.

Grădina Frascati. Concert de orchestră.

Grădina centrală.—Concert dat de orchestra D. Dinicu.

Grădina Lukianoff, strada Cîmpineanu.—In fie-care seară teatru de varietățĭ. Trupă Nouă. In timp de ploaie reprezintația se dă în fosta sală Orfeŭ.

Reviste nouĭ

La Revue Socialiste pe luna Septembrie a apărut cu următorul sumar:

André Léo, L'ère barbare.

Hudry Ménos, La protection de l'enfance.

Paul Buquet, Après le jubilé.

P. de Lalanne, Le judaisme dans l'église.

Jules Destrée, Préoccupations intellectuelles, esthétiques et morales du Parti socialiste Belge.

Maurice Claverie, Reforme transitoire.

Henri Brissac, Critique sociale et conservatisme.

Paule Mink, Le congrès feministe de Bruxelles.

Adrien Veber, Mouvement social.

Anniversaire de Benoit Malon.

Prețul unuĭ număr e de leĭ 2.

Biblioteca nouă ilustrată

volumul 25 banĭ

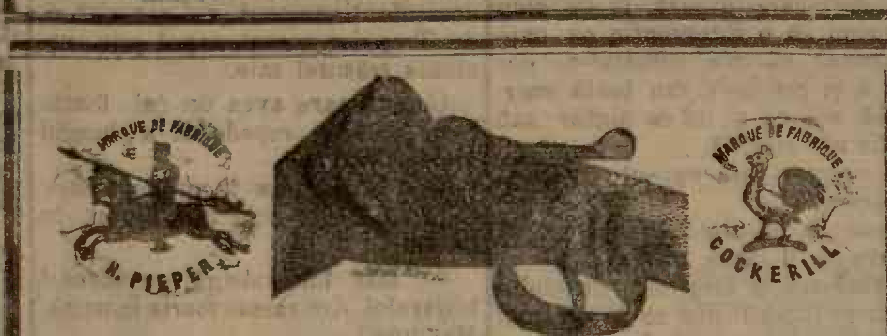
La Paris a apărut în timpul din urm o nouă bibliotecă, tipărită cu îngrijire, pe hîrtie velină, și frumos ilustrată, coprinzînd scrierile autorilor celebri ca: *Jules Mary, Charles, Monselet, Voltaire, Charles Aubert*, etc. etc.

Dăm aci lista volumelor apărute în această bibliotecă importantă și foarte ieftină.

Jules Mary. Amour d'enfant.
X. de Maistre. La jeune sibérienne.
Duchatelle. Bonheur brisé.
Charles Aubert. Péchés roses.
Charles Deslys. L'épreuve.
L. Marville. Autour de la gamelle.
Paul Pansolle. Autour de la lune de miel.
Ch. Monselet. Petits péchés.
Voltaire. L'ingénu, roman.
L. Marville. Les amours de Jeanette.
Fortunio. Les femmes qui aiment.
L'abbé Prevost. Manon Lescaut 2 volume.
Lafontaine. Contes et nouvelles.
Jules Mary. Le boulet d'or.
Fr. S. Nitti, La population et le systéme social. Leĭ. 7.
Sigismond Balicki, L'état comme organisation coercitive de la Société politique. Leĭ 6.

Alte volume sunt în curs de publicațiune. Depositul acesteĭ bibliotecĭ se află în Sala noastră de depeșĭ.

Prețul volumuluĭ e de 25 banĭ iar pentru provinciĭ e de 30 banĭ.

FOIȚA ZIAR. ADEVĔRUL"

37

PAUL MAHALIN

FIICA RAZBUNATOARE

Partea a doua

Rastacuerĭ și întreținuțĭ

VIII

La poarta din Asnières

Cupeul suia strada Roma. Trăsura era tot în urma luĭ. Cupeul apucă pe aleea Villiers. Trăsura după dînsul.

Si cu cît se depărtaŭ de centrul Parisuluĭ cu atît drumul devenea maĭ liniștit și maĭ deșert.

Nicĭ o mișcare, nicĭ un zgomot nu turbura singurătatea!..

Nicĭ chiar vre-un om grăbit să'șĭ recapete domiciliul conjugal. Nicĭ chiar mersul uneĭ trăsurĭ întîrziate. Nicĭ chiar dute-vino al unuĭ sergent de oraș.

Jean de Treguier asuda: sudoarea curseĭ sale de un moment.

Acum simțea frigul alunecîndu'ĭ puțin cîte puțin în vine: frigul reflecțieĭ și al indecizieĭ.

De odată conteluĭ nu'ĭ maĭ rămăsese de cît o ideie: să se apropie de femeia iubită, s'o ia, s'o protejeze, să'ĭ dea viața sa la nevoe!.....

Or, acum cînd se afla în urmărirea acesteĭ femeĭ, acum cînd peste cîte-va minute avea să se găsească aproape de ea, el se întrebă, nu fără oare-care groază, în ce chip va primi ea o intervenție pe care nu numaĭ că n'a solicitat-o, dar încă a și respins'o din toată energia eĭ. așa ca și orĭ-ce ajutor saŭ colaborare străină.

In vremea asta cupeul continua să meargă.

Apucase pe aleea Wagram.

Trăsura îl urma mereŭ.

Intinderea și lărgimea drumuluĭ parcurs făceaŭ din ce în ce maĭ senzibil golul mut și dezolat.

— La dracu! îșĭ zise voiajorul nostru, ar fi o nebunie să se lase ca o femeie singură să se hazardeze prin aceste pustietățĭ și încă noaptea. pustietățĭ carĭ mă fac să'mĭ pĭerd chiar eŭ curajul...

Nu pretind deci să mă asimilez în nicĭ un chip aventureĭ în care miss Diana s'a lansat de bună voe...

Eŭ o întovărășesc numaĭ...

Și asta de la distanță, cu discrețiune, fără să am aerul de-a o cunoaște...

O întovărășesc așa cum orĭ-ce om galant are dreptul să întovărășească slăbiciunea imprudentă...

Dreptul?...

Ah! ce-am zis?...

Datoria, d-le, datoria!...

Da, pentru a o ajuta, a o scăpa, a o apăra în caz de trebuință!

. . . .

Asigurat, saŭ aproape asigurat față de conștiință prin subtilitatea acestuĭ raționament „sui generis", d. de Treguier scoase capul prin ușcioara trăsureĭ sale.

Cupeul care avea un cal foarte bun, mergea repede de a lungul aleieĭ Wagram.

Trăura îl urma încet-încet, dar îl pĭerdea din ochĭ din minut în minut.

— Maĭ iute strigă gentilomul birjaruluĭ. Am rămas foarte în urmă. Maĭ iute!

Birjarul atuncĭ se inturnă pe jumătate pe scaunul săŭ și, cu accentul propriŭ oamenilor de felul luĭ, zise:

— Eĭ, d-le, dacă -mĭ crapă caiĭ mi'ĭ plătițĭ d-voastră?

— Poate, urîtule, replică Jean. In orĭ-ce caz, mergĭ și nu maĭ sta. Voĭ avea cu ce să te plătesc dacă îțĭ pĭerzĭ prăpădițĭ tăĭ

Birjarul, aducîndu-șĭ aminte de ludoviciĭ carĭ luceaŭ în portofelul clientuluĭ săŭ, strigă:

— Aidețĭ, căluțĭ! Inainte la drum!

Și caiĭ mergeaŭ de foc...

Da, dar cupeul zbura, zbura!...

El era deja la cea-l'altă extremitate a aleeĭ, pe cînd trăsura nu ajunsese nicĭ la jumătatea eĭ...

D. de Treguier aproape nu maĭ ședea jos în trăsură: stătea maĭ mult în picioare, cu ochiĭ țintă spre cupeŭ...

La biserica Saint-François-de-Sales, care se găsește pe aproape, în strada Bremontier, ceasornicul sună unu și jumătate din noapte...

Ca și cum n'ar fi așteptat de cît acest sunet, cupeul dispăru de o dată. El apucase pe stînga. D. de Treguier scoase un strigăt de mînie. Apoĭ către birjar:

— Mînă mereŭ! Mînă cum va fi! Omoară'țĭ caiĭ dacă e nevoe Iĭ voĭ plăti!

De astă dată birjarul fără a se maĭ gîndi la fulgerele societățeĭ protectoare a animalelor, începu să dea bice cailor carĭ parcă maĭ prindeaŭ la picior.

In timp de cîte-va momente trăsura ajunse la locul unde cupeul dispăruse de o dată maĭ adineaorĭ Cupeul reapăru și, tăind drumul, se întorcea liniștit spre Paris..

In el nu maĭ era nimenĭ însă!...

Și, în depărtare, s'auzia, în tăcerea nopțeĭ, zgomotul închidereĭ uneĭ ușĭ...

Gentilomul scoase o nouă exclamare și furia îĭ ajungea acum la paroxism. Apoĭ se dădu jos din trăsură și întrebă pe birjar:

— Unde ne aflăm?

— Bulevardul Berthier d-le.

Toată partea asta a Parisuluĭ era necunoscută voiajoruluĭ..

La dreapta luĭ ceva negru ca un zid se întindea.

Eraŭ fortificațiile.

La stînga sa construcțiĭ, neregulat spațiate, șantiere de materiale, pietre, scîndurĭ și cîte toate.

Eraŭ asemenea arborĭ și băncĭ.

In timp ce contele Jean căuta să se orienteze, birjarul se apropie de dînsul și'ĭ zise:

— Pariez că n'o să te superĭ dacă veĭ ști în ce gaură de șarpe s'a vîrît persoana pe care m'aĭ însărcinat s'o urmăresc?... Eĭ bine, să ți-o spun, în acest pavilion.. Jos, în fața bănceĭ a doua... E singurul care are un grilaj și a căruĭ ușă a putut să răsune așa la închiderea'ĭ.

D. de Treguier părăsi pe birjar:

Așteaptă-mă zise, el.

— Fițĭ sigur, d-le: nicĭ un pericol c'am să fug... din moment ce n'am primit ceea ce mi se cuvine!

Jean se îndreptă repede spre locul indicat.

Apoĭ încetișor se apropie de grilaj. Pentru nimic în lume n'ar fi voit ca ceea pe care o spiona să'l prinză în flagrant delict de spionagiŭ. El privi și ascultă cu atenție.

Nicĭ o lumină, de jos pînă sus nu se vedea afară din casa închisă.

Nicĭ un zgomot nu venea din grădina de dindos, aĭ căreĭ arborĭ îșĭ balansaŭ crengile în fața ferestrelor întunecate.

Cu toate astea, aicĭ intrase Diana. Și grilajul ăsta doar făcuse să se știe aceasta! Evident, spre fața opusă trebue să se fi refugiat gazda saŭ gazdele locuințeĭ misterioase.

Dar fața asta scăpa investigațiilor gentilomuluĭ. Pentru a o examina, ar fi trebuit să umble în jurul proprietățiĭ. Or, proprietățile vecine, în carĭ se afla cuprinsă aceasta, nu permiteaŭ un asemenea procedeŭ..

Jean se așeză pe o bancă din fața pavilionuluĭ.

Și se gîndea în sine. Curiozitatea îl împingea înainte. Dar teribilul rezon îl trăgea înapoĭ. Cum se zbătea între aceste două dileme, ceva abia imperceptibil ajunse pînă la urechea sa: un pas înăbușit, surd, un pas sub care, orĭ cît de ușor se încerca să fie, pămîntul scîrția slab.

(Va urma)

Proprietar CONST. MILLE Tipografia ziaruluĭ «Adevĕrul» Pasagiul Bănceĭ Naționale Tipărit cu cerneală E. T. Gleitsmann, Dresda